

Birleşik, devrimci sınıf hareketi ihtiyacı

Genel olarak lokal anlamda direnme ve mücadele eğilimi güçlenen işçi sınıfının bu eğilimini yeteri düzeyde yansıtamadığı bir 1 Mayıs süreci yaşadık.

2016 1 Mayıs'ından yansıyanlar...

Toplumsal gerilimin her geçen gün tırmandığı bir sürecin ortasında 2016 1 Mayıs'ını geride bıraktık. 2016 1 Mayıs'ının sınıf hareketi açısından ortaya çıkardığı sonuç ise bir kez daha sınıf hareketinin devrimci siyasal bir eksene oturtulması ihtiyacı oldu.

2016 1 Mayıs'ından yansıyanlar devrimci siyasal bir eksene oturmayan sınıf hareketinin artan toplumsal gerilim içerisinde nasıl kötürümleştirilmeye çalışıldığını ortaya serdi. **s.4**

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 17
5 Mayıs 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak1.net

2016 1 Mayıs'ının
çağrısı

DEVRİMCİ BİR SINIF HAREKETİ İÇİN İLERİ

"2016 1 Mayıs'ı bir kez daha, sermayeden ve onun uzantıları olarak hareket eden sendikal bürokrasiden bağımsız, sınıfın taban dinamizmine ve kendi bağımsız devrimci sınıf çizgisine dayanan devrimci bir sınıf hareketi yaratmadan, 1 Mayıs'lar'ın tarihsel ve sınıfsal özüne uygun örgütlenmesinin mümkün olamayacağını göstermiş oldu."

1 Mayıs'ın devrimci ruhu düzenin icazetine sığmaz! **s.3**

Taksim-Bakırköy ayrışması devrim-düzen ayrışmasıdır! **s.12**

2016 1 Mayıs'ının çağırısı;

Devrimci sınıf hareketi için ileri!

“2016 1 Mayıs'ı bir kez daha, sermayeden ve onun uzantıları olarak hareket eden sendikal bürokrasiden bağımsız, sınıfın taban dinamizmini ve kendi bağımsız devrimci sınıf çizgisine dayanan devrimci bir sınıf hareketi yaratmadan, 1 Mayıs'ın tarihsel ve sınıfsal özüne uygun örgütlenmesinin mümkün olamayacağını göstermiş oldu.”

Geride kalan 1 Mayıs süreci sınıflar mücadelesinin verili durumunu ortaya koymakla kalmadı; aynı zamanda mevcut toplumsal muhalefetin, sendikal yapıların ve sol hareketin güncel tablosunu yansıtan bir ayna işlevi de gördü. Devrimci olan ve geleceği temsil edenlerle çürüyen ve düzene ait olanlar bir bakıma 1 Mayıs turnusolundan geçtiler. Böylelikle sınıf mücadeleleri açısından ayrışması ve aşılması gereken yanlar, hali hazırda yaşanan sorun alanları bir kez daha su yüzüne çıktı, gözler önüne serildi.

SINIF İÇERİSİNDE BİRİKEN MÜCADELE DİNAMİKLERİ 1 MAYIS ALANLARINA YANSITILAMADI

Bilindiği üzere, işçi sınıfı ve emekçiler 2016 1 Mayıs'ını sermayenin kapsamlı yıkım saldırılarının gündemde olduğu bir dönemde karşıladı.

Düşük ücretler, ağır ve yıpratıcı çalışma koşulları ile, yeni hak gaspları anlamına gelen saldırı programları bu aynı dönemde işçi sınıfı içerisinde önemli hareketlilikler yaşanmasına yol açtı. Tekil fabrika direnişleri ve lokal eylemlerin yanı sıra, asgari ücret ve Ocak zamlarıyla birlikte metal sektöründe başlayan eylemli süreç bu durumun en somut örnekleri oldu.

Fabrikalarda ve kimi sektörlerde yaşanan bu gelişmeler üzerinden 1 Mayıs'ı önceleyen dönemde işçi sınıfı içerisinde önemli imkanların biriktiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Fakat son dönemde sınıf içerisinde şekillenen bu mücadele dinamiklerinin 1 Mayıs alanlarına geçince yansıdığını söylemek mümkün değil. Elbette içinden geçilen dönemin ağır siyasal koşulları bu tablonun bir nedeni olarak öne sürülebilir. Ancak bunun kendisi sorunun sadece bir yanını tariflemek, belirleyici olanı silikleştirmek anlamına gelecektir. Zira, işçi sınıfı içerisinde gelişen mücadele dinamiklerinin ve her geçen gün büyüyen öfkenin 1 Mayıs

alanlarına yansıtılamamasının gerisinde, işçi sınıfının mevcut bilinç ve örgütlenme düzeyi ile sınıf hareketinin gelişmesinin önünde ciddi bir engele dönüşmüş bulunan işbirlikçi-icazetçi sendikal yapılar yer almaktadır.

“Siyasal atmosferin tüm ağırlığına rağmen 2016 1 Mayıs'ı, sermayenin kapsamlı saldırıları karşısında işçi sınıfı ve emekçilerde büyüyen öfkenin akacağı bir kanal olabilirdi. Bugün mevzilerde ve kimi sektörlerde biriken mücadele dinamikleri 1 Mayıs vesilesiyle güçlü bir çıkışın zemini olarak değerlendirilebilirdi. Mevcut sendikal hareketin başını tutanlar bırakalım işçi sınıfına bir mücadele kanalı açmayı ve 1 Mayıs'a hazırlanmayı; süreç boyunca mevzi direnişlerin ve sektörel çıkışların bastırılması için elinden geleni yaptılar, sınıf hareketini daha ilk aşamada baltalayan bir misyonla hareket ettiriler.” **Devrimci 1 Mayıs için devrimci sınıf hareketi (www.kizilbayrak1.net)**

Greif işgali, Metal Fırtınası vb, son dönemde yaşanan sınıf eylemlerine ve 2016 1 Mayıs'ına bütünlüğü üzerinden bakıldığında bu gerçeklik tüm çıplaklığı ile görülebilir.

MEVCUT SENDİKAL YAPILAR ÇÖKMÜŞTÜR, AŞILMALIDIR

1 Mayıs aynasından yansıyan bu tablo, Türkiye'deki mevcut sendikal anlayışların tamamen iflas ettiğini ve her açıdan aşılmayı beklediğini bir kez daha göstermiştir.

Yine 2016 1 Mayıs'ı göstermiştir ki, gerek Türk-İş, Hak-İş, Memur-Sen gibi bizzat sermayenin denetiminde hareket eden gerici-işbirlikçi sendikal yapılar, gerekse de DİSK ve KESK gibi icazetçi, uzlaşmacı çizgiye sahip olan kesimler hiç bir şekilde 1 Mayıs'ın devrimci ruhunu ve tarihsel-sınıfsal özünü temsil etmemektedir.

Zira Çanakkale'de ve Sakarya'da yaptıkları mitinglerle işçi sınıfını burjuva düzene yedeklemek için ellerinden ge-

leni yapan Türk-İş ve Hak-İş; sosyal yıkım saldırıları karşısında aylardır kıllarını bile kıpırdatmamışlardır. İşçi ve emekçilerin talepleri için herhangi bir mücadele programı-pratiği ortaya koymamışlardır. Bu nedenle hiçbir şekilde 1 Mayıs, bu türden yapıların tekeline bırakılmamalıdır/bırakılmayacaktır da.

Aynı şey DİSK ve KESK gibi, özü itibarıyla icazetçi-uzlaşmacı bir çizgiye sahip olan sendikal çevreler için de geçerlidir. Zira bu kesimlere de, sınıf hareketini burjuva düzen sınırları içerisine hapseden bir anlayış hakimdir. Bu yönüyle devrimci sınıf hareketinin önünde ciddi bir engel olarak durmaktadırlar. Son Bakırköy pratiği ise bu durumu bir kez daha doğrulamış ve icazetçi-uzlaşmacı sendikal kastın 1 Mayıs'ı hiçbir şekilde temsil edemeyeceğinin tescili olmuştur.

REFORMİZM UTANÇ VERİCİ BİR ŞEKİLDE DÜZENE BOYUN EĞMİŞTİR

2016 1 Mayıs'ı sol hareket açısından da bir turnusol işlevi gördü. Özellikle İstanbul 1 Mayıs'ı bu açıdan önemli gelişmelere sahne oldu. Sınıf devrimcileri olarak 1 Mayıs günü yaptığımız şu değerlendirmeye, aslında sol hareketin verili tablosunu yeterince özetliyor;

“2016 1 Mayıs'ına damgasını vuran bir başka önemli gelişme ise İstanbul 1 Mayıs'ında yaşandı. Taksim Meydanı'nın bu yıl bir kez daha yasaklanması, Taksim'in kazanılması bakışı ile 9 yıldır birlikte hareket eden güçler içerisinde geline yerde ayrışma yaşanmasına yol açtı. 2007'den beri Taksim 1 Mayıs'ını birlikte örgütleyen güçlerin büyük bir kesimi sermaye devletinin yasak zincirine boyun eğerek soluğu Bakırköy'de aldı. DİSK, KESK, TMMOB, TTB ile HDP, KP, EMEP, Haziran vb. bir dizi reformist çevre düzen icazetine sığınarak, Bakırköy 1 Mayıs'ında buluştular. Politik açıdan iflas ve iddiasızlık anlamına gelen bu tutum, hiç gecikmeden sermaye düzeninin takdir ve teşekkürü ile karşılandı.

9 yıldır Taksim iradesinin öznesi olan sınıf devrimcileri ve kimi ilerici-devrimci güçler ise 1 Mayıs'ta Taksim kararlılığını sürdürdüler. Hiçbir meşruluğu olmayan Taksim yasağını tanımayarak 1 Mayıs'ı direniş gününe çevirdiler. Bu yönüyle tarihsel ve sınıfsal özüne uygun bir 1 Mayıs pratiği ortaya koydular.” **Devrimci 1 Mayıs için devrimci sınıf hareketi (www.kizilbayrak1.net)**

Bu durum, hiç de şaşırtıcı değildir. Zira 1 Mayıs sürecinde ilerici-sol güçlerin büyük bir kesiminde cisimleşen icazetçi tutum sol harekette uzun yıllardır yaşanan kırılmanın, devrim iddiasını yitirmenin doğal bir sonucudur. Devrim iddiasını yitirenlerin, düzenin belirlediği alanlarda hareket etmesi ve politika yapması kaçınılmazdır. Bu nedenle Taksim meselesi bir yer tartışması değildir. Sermaye düzeni de süreci buradan okumuştur ve Bakırköy'cülere tam da 1 Mayıs sabahında takdir ve teşekkürlerini iletmiştir.

ÇÖZÜM DEVRİMCİ SINIF HAREKETİ

Sonuç olarak; “2016 1 Mayıs'ı bir kez daha, sermayeden ve onun uzantıları olarak hareket eden sendikal bürokrasiden bağımsız, sınıfın taban dinamizmine ve kendi bağımsız devrimci sınıf çizgisine dayanan devrimci bir sınıf hareketi yaratmadan, 1 Mayıs'ın tarihsel ve sınıfsal özüne uygun örgütlenmesinin mümkün olamayacağını göstermiş oldu.” **Devrimci 1 Mayıs için devrimci sınıf hareketi (www.kizilbayrak1.net)**

Bu nedenle yeni dönemde tüm dik-katler; gerek toplumsal yaşamın üzerine çöreklenen gerici-boğucu atmosferin dağıtılması için, gerek işçi sınıfının önünde dikilen her türden barikatın aşılması için, gerekse de 1 Mayıs gibi tarihsel öneme sahip günlerin devrimci özüne uygun bir şekilde örgütlenmesi için işçi sınıfının devrimleştirilmesi ve devrimci bir sınıf hareketi inşa edilmesine odaklanmalıdır. 2016 1 Mayıs'ının en özlü mesajı ve güncel çağırısı bu olmuştur.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/17 * 5 Mayıs 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

1 Mayıs'ın devrimci ruhu düzenin icazetine sığmaz!

Kazanan Taksim iradesidir!

O. Ekim

Toplumsal muhalefetin farklı tonlarının, içinden geçilen süreç üzerinden aldıkları tutumun açıkça dışa vurduğu İstanbul 1 Mayıs'ını geride bırakmış bulunuyoruz. 2016 1 Mayıs'ı ile birlikte gündeme gelen tartışmalar ve Taksim-Bakırköy ayrışması üzerinden hayat bulan pratikler, öncesi ve sonrası ile bir dizi tartışmayı yerli yerine oturtmuş, farklı siyasal kesimlerin mücadele bakışı ve algısına dair önemli veriler sunmuştur. "Kitleselel miting", "sürecin hassasiyetleri", "güvenlik" söylemlerinin arkasına sığınarak yürütülen "alan tartışmaları" pratikte ortaya çıkan Bakırköy tablosu ile boş söz yığınları olmanın ötesine gidememiş ve bu söylemleri savunanlar adına 1 Mayıs'ı bölmenin vesilesi olarak bir işlev görmüştür.

SON GÜNLERE KADAR SÜREN YER TARTIŞMALARI

Devrimci kitle mücadelesi karşısında her dönem gerici tartışmalarla yer alan, düzenin icazet sınırlarında politika yapmayı iş edinen reformist anlayışlar ve sendikal bürokrasi 1 Mayıs öncesinde gerçekleştirilen mizansene bu yıl bir yenisini daha eklemişlerdir. Yıllardır tekrarlanan mizansenin bu sene ki özgün yanı, sermaye devletinin toplum ölçeğinde yarattığı atmosferi reformist cehahın kendine daha güçlü bir dayanak olarak alması, savunduğu icazetçi politikaları bu gerici atmosfere yaslanarak daha pervasızca savunması ve pratik bir tutuma konu edebilmesiydi.

1 Mayıs'a bir kaç hafta kala başlayan toplantılar "tek ayağı üzerinde kırk takla atmakta" oldukça hünerli olan sendikal bürokrasinin Taksim'den kaçış için gerek-

çe üreteceği toplantılar olarak gerçekleşmiştir. Son günlere kadar kapalı kapılar ardında kararlaştırılan reformist/icazetçi yaklaşımlar, 1 Mayıs bileşenlerinin tümü ile güya "demokratik" tartışmalara konu edilmiş, burjuva politikacılarına rahmet okutacak kirli ve çürümüş manevralarla önceden belirlendiği bir çok emareyle açık olan Bakırköy kararı alınmıştır. Ortaya bir irade koyma cüreti olmayanların "devletin izin vereceği yer" arayışına kilitlenmesi ve son günlere kadar bir yer açıklaması yapamaması, "kitleselel miting" söyleminin altının ne kadar boş olduğunu ayrıca göstermektedir.

BAKIRKÖY, TAKSİM'İN SADECE BİR ALAN TARTIŞMASI OLMADIĞINI GÖSTERMİŞTİR!

EMEP gibi iflah olmaz reformistlerin oldukça teşhir olmuş icazetçi tutumlarını Taksim 1 Mayıs'ı üzerinden bir kez daha görmüş bulunuyoruz. Bu çevre, gelinen yerde Taksim 1 Mayıs'ına dönük düşmanca bir tutum geliştirerek yeni bir düzey tutturmuş görünüyor. Ötekiler ise "kitleselel miting" ve "bir defaya mahsus Bakırköy" gibi safsatlarla 1 Mayıs'ın direniş ruhunu Bakırköy çukuruna gömerek aynı çizgide buluşmuş durumdadır. "Güvenlik hassasiyetini" devletin polisine emanet etmekte bir beis görmeyenler, attıkları bu geri adım "İstanbul'da resmi kutlamalar Bakırköy'de gerçekleşti" başlıklı burjuva haberlerle selamlanmış, hükümet sözcüleri tarafından "teşekkürlerle" karşılanmış oldular.

Bakırköy 1 Mayıs'ının Başkaban'ın "sonunda Taksim inatlaşmasını kırdık" açıklaması ile karşılanması, meselenin

sadece bir yer tartışması değil, sermaye devleti ile girilen iradi bir mücadele olduğunu ayrıca göstermiştir. Taksim'den geri adım atanlar, Bakırköy'de pankart, flama yasaklarıyla karşılandılar. "İzinli" 1 Mayıs'ın nerede kutlanacağına karar veren devlet, hangi şiar ve resimlerin pankartlarda yer alacağına dahi karar vermek istemiştir.

BİR KEZ DAHA TAKSİM ISRARI, YASAK ZİNCİRLERİNİ KIRMA İRADESİDİR!

Reformist/icazetçi anlayışların Taksim kaçkınlığına karşı, içlerinde BDSP'nin de bulunduğu devrimci-ilerici güçler Taksim iradesini savunmuştur. Taksim, yaşamı yasaklar zinciri ile sarmaya çalışanlara karşı direniş sloganlarıyla yankılanmıştır. Saatlerce süren direnişle sermaye devletinin kuşatması aşılmaya çalışılmış, onlarca insanın gözaltına alınmasına rağmen Taksim iradesi bir kez daha kazanmıştır.

1 Mayıs'ın tarihsel devrimci anlamı ve güncel önemi üzerinden hareket edenler; işçi ve emekçilere dayatılan kölece yaşam koşullarına karşı mücadeleyi büyütme, kirli savaş ve saldırganlığa karşı direniş ateşini körüklemek, yasak zincirlerini parçalamak için Taksim iradesini ortaya koydular. Sermaye devletinin Taksim yasağı, fiili mücadele ile boşa çıkartılmıştır. Taksim'e baktıklarında apartmanlar, iş merkezleri ve mağzaların ötesinde bir şey görmeyenlerin ve sorunu "yer tartışması"na indirgeyenlerin anlayamadıkları tam da budur. Mesele tek başına Taksim'e çıkıp çıkmamak değil, Taksim'de somutlanan iradeyi kitlelerle bütünleyebilme çabasıdır. Gerisi düzen bataklığında çürümedir!

1 Mayıs'ta Taksim iradesi

1 Mayıs öncesinde DİSK, KESK, TMMOB ve TTB sözde Taksim "kararlılığı" ile toplantılar gerçekleştirdiler. Ancak türlü bahanelerle soluğu Bakırköy'de aldılar. Böylelikle sermayenin 1 Mayıs'ı tarihsel ve devrimci kimliğinden arındırarak düzenin istediği sınırlara çekme politikasına kan taşımış oldular.

Buna karşın BDSP, Halk Cephesi, Mücadele Birliği, DEV TEKSTİL, DAF, Alinteri, PDD, İnşaat İş ve ÇHD'nin aralarında bulunduğu devrimci, ilerici güçler Taksim'e gideceklerini duyurdular.

Devrimci ve ilerici güçlerin Taksim ısrarı, özellikle bu yıl kesinlikle "alan fetişizmi" olarak değerlendirilemez. Zira sermaye devleti Taksim'i yasaklarken herhangi bir alanı yasaklamış olmuyor. Devrimci iradeyle, dışa dış bir mücadeleyle ve bedeller ödenerek kazanılan bir alanı yasaklıyor. Yani yasak politikasıyla devrimci iradeyi kırmayı, toplumsal mücadele dinamiklerine boyun eğdirmeyi hedefliyor.

Kendini devrimci olarak niteleyen bazı yapılar da Bakırköy'e gittiler ve orada Taksim sloganları attılar. Bakırköy'de atılan "Her yer Taksim!" sloganı, kitleleri ve kendilerini kandırmaktan başka bir anlam taşıyor. Çünkü bu slogan yıllardır Taksim iradesi ile özdeşleşmiştir. Yüzünü Taksim'e dönen ve önu devlet tarafından kesilen kitlelerin, bulundukları alanları direniş alanına çevirmesini anlatır "Her yer Taksim!" sloganı. Taksim'i hiç zorlamadan soluğu Bakırköy'de alanlar, bu gerçeği ya hepten unuttular ya da kabaca kendilerini avutuyorlar.

Öte yandan 1 Mayıs'ta Taksim'e yürüyenler Taksim Meydanı'na çıkabildi mi? Toplam olarak bu soru, "hayır" sözüyle yanıtlanabilir. Ama burada esas olan sermayenin saldırılarına karşı direnmektir. Esas olan, bu politikanın doğruluğu, tutarlılık ve ortaya konan iradedir. Taksim'e girememiş olabiliriz, ancak bulunduğumuz her yeri Taksim'e çevirerek politik ve moral açıdan biz kazandık.

Çünkü sermaye devletinin devrimci iradeyi kırma çabası ortaya konan direniş ile boşa çıkarılmıştır. Aslolan budur.

M. KURŞUN

2016 1 Mayıs'ından yansıyanlar

Birleşik, devrimci sınıf hareketi ihtiyacı

K. Toprak

Toplumsal gerilimin her geçen gün tırmandığı bir sürecin ortasında 2016 1 Mayıs'ını geride bıraktık. 2016 1 Mayıs'ının sınıf hareketi açısından ortaya çıkardığı sonuç ise bir kez daha sınıf hareketinin devrimci siyasal bir eksene oturtulması ihtiyacı oldu. 2016 1 Mayıs'ından yansıyanlar devrimci siyasal bir eksene oturmeyen sınıf hareketinin artan toplumsal gerilim içerisinde nasıl kötürümleştirmeye çalışıldığını ortaya serdi.

Sendikaların başına çöreklenen reformist cenahın İstanbul'da Taksim iradesinden caymasından Ankara'da Türk Metal çetesi'nin şube başkanına söz vermesine ve Adana mitingini iptal etmesine; Türk-İş, Hak-İş, Memur-Sen gibi gerici sendikal odakların işçi sınıfını düzenin savaş politikalarına yedekleme çabasına kadar sendikal odakların çürümüşlüğü yansıdı 1 Mayıs alanlarına. Artan toplumsal gerilim içerisinde hemen her alanda katılımda ciddi anlamda düşüşler yaşandı. Kimi alanlarda ve kimi sendikal kortejlerde nispeten canlı ve coşkulu görüntüler ortaya çıkarken genel olarak lokal anlamda direnme ve mücadele eğilimi güçlenen işçi sınıfının bu eğilimini yeteri düzeyde yansıtamadığı bir 1 Mayıs süreci yaşadık.

Kıdem tazminatının gaspı ve kiralık işçilik büroları başta olmak üzere sınıfa yönelik saldırılar ile savaş politikaları tüm 1 Mayıs alanlarının ortak gündemini oluşturuyordu. İçinden geçilen siyasal atmosferde sadece siyasal kortejlerde değil, sendikal kortejlerde de savaş politikalarının ve bu eksenindeki yaklaşımların belirgin bir ağırlığı vardı. Ancak bu tablo, sınıf hareketindeki siyasallaşma eğiliminden öte, katılımlardaki zayıflama ile birlikte bu alanlarda kendisini var eden politik anlayışların kendisini ifade ediş biçimi oldu.

Gerici sendikal odaklar, bir süredir düzen siyasetinin kendilerine açtığı alanla birlikte daha etkin bir politik inisiyatif ile davranma arayışındalar. Bu odakların bir kısmı düzen siyasetini sınıf hareketine taşıma misyonunun yanında, bahar sürecini bugüne kadar yapmadıkları şekilde sınıfa yönelik saldırılara karşı imza kampanyaları vb. çalışmalarla karşıladılar. 2007 1 Mayıs'ından itibaren Taksim iradesinden kaçmanın gerekçesi olarak ortaya koydukları merkezi 1 Mayıs programlarını ise artık kendi içlerinde de ayırttılar ve tamamen politik saiklerle gerçekleştirdikleri çıkışlar haline getirdiler. Türk-İş'in Çanakkale, Hak-İş'in Sakarya çıkışı Kürt düşmanlığı eksenli savaş

İçinden geçilen siyasal atmosferde "birleşik" 1 Mayıs'ın ayrı ve özel bir önemi bulunuyordu. Ancak bir kez daha söylemek gerekir ki, sınıf hareketinin birleşikliği şube başkanları ile yapılan kürsü pazarlıkları ile değil, tabandan kurulan birleşik bir mücadele kültürü ile yaratılabilir.

politikalarının yansıdığı temel alanlar haline geldi. Memur-Sen'in ise Suriye'den devşirilen dinci çetelerin yerleştirilmeye çalışıldığı Maraş'ı seçmesi de yine tesadüf değildi. Bu gerici eylemlerde savaş politikaları üzerinden ortaya konulan düzen çizgisinin yanında, kıdem tazminatı ve ÖSP gibi konularda AKP hükümetinden dilenen söylemler de dikkat çekiciydi. Özellikle Türk İş ve Hak İş, ÖSP konusunda sendika üyeliklerinin kendilerinde kalması talebini öne çıkararak, rant kaybı yaşama noktasındaki korkularını dile getirmiş oldular.

DİSK ve KESK eksenli 1 Mayıs programlarının temel vurgusu ise savaş politikalarına karşı "birleşik" bir duruş ortaya koyabilmek üzerinden şekillendi. Bu eksen birçok yerde Türk-İş içindeki kimi şubeleri de yanına alarak "birleşik" 1 Mayıs'ın yaratıldığı yanılsamasını yaymaya çalıştı.

İstanbul'da açıklanan Taksim iradesine rağmen son hafta içinde yaşanan çark edişle birlikte gerçekleşen Bakırköy

mitingi ve Ankara'da daha ilk andan itibaren devletin Sıhhiye yasağına boyun eğerek gerçekleşen Kolej mitinginin ve diğer tüm alanları da kapsayan şekilde 1 Mayıs'ın örgütleyici kurumlarının "güvenlik" eksenli düşüncelerinin sonuçsuzluğu, 1 Mayıs alanlarının olmasa da hazırlık süreçlerinin gösterdiği en temel gerçek oldu.

İstanbul'da ilk olarak ortaya atılan Taksim çıkışından çark edişten Ankara'da yaşanan hazırlık sürecine kadar yaşanan tüm tartışmalar sendikal mekanizmaların değil, buralarda yer tutan düzen siyasetinin ve reformist çevrelerin kendi aralarındaki çekişmelerin ve pazarlıkların ürünü olarak şekillendi. Özellikle CHP ve EMEP'in başını tuttuğu sendikal odalarda devletin dayatmalarına boyun eğmenin gerekçesi kitlesel mitingler gerçekleştirebilmek idi. Bakırköy 1 Mayıs'ı için ortaya atılan "milyonluk" miting söylemlerinin tutarsızlığı bir tarafa, özellikle iki büyük ilde açığa çıkan tablo kaygının kitlesel eylemler olmadığını da

açıkça gösterdi. "Alan tartışması yapmamak lazım" diyerek alan tartışması açan bu anlayışlar, son günlere kadar tabana yönelik bir çalışma yapılmamasının da baş sorumluları oldular. Devletin gösterdiği alanlara itaatkar bir şekilde boyun eğenler, Türk-İş'in kimi şubeleri ile bu mitinglere katılması üzerinden "birleşik" 1 Mayıs'ı yarattığı hayalini kuranların başkanlık koltuğunu tuttuğu sendika şubelerinde, şube yöneticilerinin dahi 1 Mayıs'ın örgütleniş sürecinden haberi bulunmuyordu.

Evet, içinden geçilen siyasal atmosferde "birleşik" 1 Mayıs'ın ayrı ve özel bir önemi bulunuyordu. Ancak bir kez daha söylemek gerekir ki, sınıf hareketinin birleşikliği şube başkanları ile yapılan kürsü pazarlıkları ile değil, tabandan kurulan birleşik bir mücadele kültürü ile yaratılabilir. Ankara 1 Mayıs'ında Türk Metal çetesi'ne kürsüyü açanlar, Zonguldak'ta direnişçi De-Ka madencilik işçilerine kürsüyü kapatanlar, bırakalım ilerici devrimci kurumları, kendi şube yöneticileri ile

dahi sürecin gidişatını paylaşmayan anlayışlar, bugün için tuttukları koltuklarla sınıf hareketini yönlendirdiklerini sanıyorlarsa fazlası ile yanılıyorlar.

1 Mayıs'ların örgütleyicisi durumunda bulunan sendikal hareketteki bu çürümüşlüğü aşmanın yolu lokal planda işçi sınıfı içerisinde güçlenen direniş eğilimini birleşik ve devrimci bir rotaya oturtabilmektir.

Geride bıraktığımız yıl sınıf hareketi payına oldukça hareketli bir süreç olarak yaşandı. Metal fırtınadan madenlerde yaşanan direnişlere ve işyerleri odaklı hak alma eylemlerine kadar işçi sınıfı sürekli olarak hareket halinde oldu. Ancak büyük oranda ekonomik temelli olan bu hareketler, içinden geçilen siyasal atmosferin ağırlığında kendisini 1 Mayıs alanlarında nerede ise hiç hissettiremedi. Bu tablonun belki de tek istisnası Ege bölgesinde son süreçte yaşanan işçi direnişlerinin bir ürünü olarak ortaya çıkan Ege İşçi Birliği'nin 1 Mayıs alanında sendikal bürokrasinin gericiliğine rağmen kendisini ayrı bir kürsü kurarak ifade etmesi oldu. Metal fırtınanın ruhunun Bursa ve Kocaeli'de sınıf devrimcilerinin girişimleri ile alana taşınması da sınırlı, ancak anlamlı bir çıkış oldu.

Hareketli olan bu işçi bölüklerinin 1 Mayıs alanlarında kendisini ifade etme düzeyindeki bu sınırlılığın bir nedeni bu bölüğün siyasal plandaki geriliği idi. Diğer yandan ise artan toplumsal gerilim ve gerçekleştirilecek eylemlere yönelik saldırı söylentileri büyük oranda bu hareketli işçi bölüklerinin 1 Mayıs alanlarına çıkışını sınırlamış oldu.

Bu tabloyu değiştirebilmek için yüklenilmesi gereken iki temel halka, iki önemli imkân varlığını korumaya devam ediyor. Birincisi, sınıfın lokal plandaki direniş ve mücadele eğilimidir. Uzun yıllardır artarak devam eden bu eğilim, metal fırtına ile işyerleri sınırlarını da aşarak toplumsal bir etkinin ilk adımı oldu. Önümüzdeki dönemde farklı biçimlerde devam edecek olan bu eğilimin kucaklanması, dahası bununla birlikte kendiliğinden mücadele eğiliminin siyasal sınıf perspektifi ile birleşik bir karaktere kavuşabilmesi ihtiyacı kendisini gösteriyor.

İkinci mücadele odağı ise halen reformist sendikal politikaların denetiminde olan işçi kitlesidir. Bu işçi kitlesi de 1 Mayıs alanlarına yansıdığı gibi sınıfın mücadeleye kültürünün ve politikleşme eğiliminin taşıyıcı unsurları durumundadır. Birçok alanda ilerici siyasal kortajlerdeki ruhsuzluğa karşın özellikle kimi sendikal kortajlerde sınıf disiplini ve coşkusu kendisini açık bir şekilde hissettirmiştir. Halen reformist sendikal politikaların denetiminde olsa da bu işçi kitlesinin, lokal mücadeleler üzerinden sınıf hareketine soluk katan işçi kitlesi ile birleşecek olan enerjisi, sınıf hareketinin ve 1 Mayıs'ların işçi sınıfının devrimci ruhuna uygun bir birleşik, siyasal eksene oturmasının güvencesi haline gelebilir.

Devrimci tekstil işçileri olarak Taksim'deydik

Bir 1 Mayıs'ı daha geride bıraktık. Devrimci tekstil işçileri olarak birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı Taksim'de "İşgal, Grev, Direniş" ruhuyla kutladık. Yasakları delerek, pankartlarımızla yoğun ablukayı aşip alana çıktık. İşgallerimizin, grevlerimizin, direnişlerimizin militanlığından aldığımız güç ile bu iradeyi göstermiş olduk. Birliğimize olan inancımız, direncimiz, kararlılığımız, bizleri diğerlerinden ayıran ilkelerimizdir.

Gece saatlerinde taksici seferlerine çıkan taksici polisler, sabahın erken saatlerinde kahvelerde, köşe başlarında bekleyen sivil polisler, sokakları caddeleleri kapatan çevik kuvvetler... Böylesi bir ablukayı aşmak cüret isterdi evet. Devrimci değerlerimize, mirasımıza, kazanımlarımıza sahip çıkmak sorumluluğu biz cüretli işçilerin omuzlarındaydı. 1

Mayıs'ta buna uygun da hareket ettik. Her türlü zora, baskıya, şiddete ve işkenceye direndik.

Elazığ'dan, Ordu'dan daha birçok il den getirilen çevik kuvvetleriyle azgınca saldırdılar. Kimimizi Talimhane'den, kimimizi Dolapdere'den, işkence ile gözaltına aldılar. Araçlarda saatlerce bekletildikten sonra karakola götürüldük. Burada önlüğümüzü çıkartmamızı istediler. Biz çıkartmayınca, kendileri zorla almaya çalıştılar. Önlükleri alırken işkence yapmaktan geri durmadılar. "İnsanlık onuru işkenceye yenecek" sloganına karşılık "sen daha işkence görmemişsin" diyerek tehditler savurdular. Buradan hastaneye giderken, işkenceyle kelepçe taktılar. Hastane yolunda işçi marşlarımızı söyledik. Hastaneye girdiğimizde içerideki işçiler emekçiler polisler tepki gösterip bizleri ellerinden

almaya çalıştılar. Onlar da polislerin hakaretlerine, işkencelerine maruz kaldılar. Karakola tekrar geldiğimizde ise kemer ve ayakkabı bağcığını çıkarmamızı istedik. Bunları da biz çıkarmayınca işkence yaparak çıkarmaya çalıştılar. Et sıkımlar, saç çekmeler, karın boşluğuna tekmeler, kemeri tutma bahanesi ile haya tutmaya yeltenmeler... Bizler tüm bu baskı ve zorbalık karşısında yılmayacak, birliğimizle sermayeyi yenene kadar mücadele edeceğiz.

Bizler; yasaklara, ablukaya, işkenceye rağmen devrimci 1 Mayıs için Taksim iradesi ile alanlardaydık. Birileri ise tarihi ve sınıfsal değerlerinden yoksun, 'izinli', üst üste kalın-ince aramalardan geçerek, onur kırıcı tutumlara boyun eğerek Bakırköy'de 'işçi bayramı'nı kutladılar.

DEV TEKSTİL ÜYESİ İŞÇİLER

Davutoğlu'ndan sendikal bürokrasiye teşekkür

1 Mayıs vesilesiyle basına açıklamalarda bulunan Ahmet Davutoğlu, devletin icazetini tanıyan ve bu doğrultuda 1 Mayıs örgütleyen işbirlikçi sendikal bürokrasiye teşekkür etti.

Ahmet Davutoğlu 1 Mayıs üzerinden şunları söyledi: "Sendikalarımız farklı şehirlerde 1 Mayıs'ı kutluyor. Bu sene gerçekleştirilen çabayla gösterilen mekanlarda 1 Mayıs'ın kutlaması dolayısıyla tüm sendikalara teşekkür ediyorum. İnşallah bu gelenek sürer. 1 Mayıs bütün meydanlarda barış, huzur içinde bir araya geldiği bir gün haline gelir."

Yeni sosyal yıkım saldırılarını hayata

geçirmek için hummalı bir çalışma içerisinde olan AKP hükümeti ve onun başbakanı Davutoğlu, sosyal demagoji yapmaktan da geri durmadı:

"İşimizin emeğinin karşılığını vermeye çalıştık. Her dönemde emekçimizin yanında olduk. 1 Kasım seçimlerinde verdiğimiz bütün sözleri yerine getirdik. Asgari ücreti bin 300 liraya çıkardık, emeklilerimize katkı yaptık, kadın emekçilerimizin çalışma şartlarını kolaylaştırdık, esnafımıza çiftçimize karşılıksız kredi veriyoruz, faizsiz kredi sağlıyoruz. Bunların hepsi bu ülkede alınteri ile çalışmak isteyen işçilerimize sağladığımız destek."

Davutoğlu, başta İstanbul 1 Mayıs'ını Bakırköy'de kutlama kararı alan sendika bürokratları olmak üzere, 1 Mayıs'ı devletin belirlediği icazet sınırlarında kutlayanları da unutmadı.

"İnşallah bu gelenek sürer" diyerek önümüzdeki yıllarda da 1 Mayıs'ın tarihsel ve sınıfsal özünden kopuk bir şekilde, devletin belirlediği alan ve içerikte kutlanmasını temenni eden Davutoğlu "Bu sene gerçekleştirilen çabayla gösterilen mekanlarda 1 Mayıs'ın kutlaması dolayısıyla tüm sendikalara teşekkür ediyorum" dedi.

Abluka ve saldırılara karşı 1 Mayıs'ta Taksim ısrarı

Reformist güçler ve sendikalardaki yansımaları İstanbul 1 Mayıs'ı için Bakırköy'ü adres gösterirken aralarında sınıf devrimcilerinin de olduğu devrimci ve ilerici güçler Taksim ısrarını sürdürdü. Taksim yasağına karşı mücadeleyi sürdüren onlarca kişi gözaltına alındı.

Sermaye devleti Taksim korkusu nedeniyle 1 Mayıs öncesinde İstiklal Caddesi'ne çıkan bütün ara sokakları kapatırken toplanma çağrısının yapıldığı Şişli Cami önü de polis ablukasına alınmıştı. Önceki gece civardaki esnafları gezen polisler dükkanlarını kapatmaları ve wifi erişimlerini engellemeleri yönünde baskı yaptı.

Sabah erken saatlerde pankart açarak sloganlarla Taksim Meydanı'na giren İnşaat İşçileri Sendikası üyesi 3 işçi gözaltına alındı.

Okmeydanı'nın giriş-çıkışlarını ablukaya alan polis Perpa civarına da yığınak yaparken sabah erken saatlerde Şişli Cami civarına giden 4 kişi gözaltına alındı.

Divan Otel önüne kısa bir yürüyüşle gelen Halkevi üyeleri, burada kısa bir açıklama yaptı. Polis saldırısına uğrayan grup daha sonra Bakırköy'deki mitinge geçti.

İlerleyen saatlerde Şişli Cami'den Taksim'e kadar çok sayıda kişi, gruplar halinde ve tekil halde toplanırken cami çevresindekilere GBT yapıldı.

Bomonti'de toplu olarak yürüyenlere saldıran polisler çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Dolapdere Caddesi'nde "Yaşasın 1 Mayıs yaşasın sosyalizm" yazılı pankart açarak Taksim'e yürümek isteyen BDSP'lilere saldıran polis 3 BDSP'liyi gözaltına alarak Karaköy Karakolu'na götürdü.

İstiklal Caddesi'nde kafelere baskın yapan polisler 4 ESP'liyi gözaltına aldı. SODAP üyesi bir genç de meydan çevresinde pankart açtığı için gözaltına alındı.

Beşiktaş'ta buluşarak Taksim'e yürümek isteyen HKP'lilere, Feriköy'de ise Halk Cephe'lilere saldıran polis çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

İstanbul Anadolu Yakası'ndan gelen BDSP'liler toplanma yeri olan Şişli Cami'ye gelmeden Adliye Caddesi'nde polislerin saldırısına uğradılar. Pankart açan BDSP'liler saldırının ardından ara sokaklara çekildiler. Ardından Şişli'de gerçekleştirilen polis saldırısında 2 BDSP'li ve 2 DLB'li gözaltına alındı.

İnşaat-İş Sendikası'nın da aralarında bulunduğu devrimci ilerici güçler yaklaşık 200 kişilik kitleyle Zincirlikuyu civarında toplanarak yürüyüşe geçti. Mecidiye-

köy civarında polis saldırısıyla karşılaşan kitle taş ve hava fişeklerle saldırıya karşılık verdi.

Pankart açarak yeniden Şişli Cami önüne doğru yürüyüşe geçen BDSP'lilere saldıran polis 10'a yakın BDSP'li ve DGB'liyi gözaltına aldı.

Şişli eski adliye tarafında Eğitim-İş üyelerine de polis saldırdı. Tazyikli su ve biber gazıyla yapılan saldırının ardından ara sokaklara çekilen Eğitim-İş üyeleri, tekrar toplanıp basın açıklaması yaptıktan sonra dağıldı.

BDSP, DEV TEKSTİL ve Mücadele Birliği Talimhane tarafında pankart açarak Taksim Meydanı'na yürümek istedi. Ajitasyonlarla devletin 1 Mayıs yasağını, işçi ve emekçilere dönük saldırılarını teşhir eden kitleye polis saldırdı.

Saldırıda, 3 BDSP'li ve DEV TEKSTİL

yönetiminden Engin Yılgin ile birlikte 2 sendika yöneticisi daha gözaltına alındı.

Gözaltının ardından polis çevredekilere ve kafelerde oturanlara kimlik kontrolü yapmaya başladı. Basını da engellemeye çalışan polis, muhabirimiz Ersin Özdemir'i gözaltına almakla tehdit etti.

1 Mayıs tişörtleriyle Bekar Sokak'tan İstiklal Caddesi'ne giren 3 DGB'li polis saldırısıyla gözaltına alındı.

Gözaltına alınanların çoğu akşam saatlerinde serbest bırakılırken uzun süre gözaltında bekletilenler işkenceden geçirilerek nezarete atılırken tekrar otobüslerle getirildiler.

Saatler boyu çeşitli noktalarda toplanan devrimci, ilerici güçler keyfi yasak karşısında Taksim'i kazanmak için mücadeleyi sürdürürken çok sayıda gözaltının ardından eylemler sonlandırıldı.

BDSP: Taksim yasağını tanımıyoruz!

1 Mayıs'ta Taksim iradesini sürdürenlere yönelik saldırılar BDSP tarafından İstanbul'da yapılan eylemlerle protesto edildi.

Avcılar'da deprem anıtı önünde yapılan eylemde "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı açıldı.

BDSP adına yapılan konuşmada Taksim yasağı protesto edilerek, işçi ve emekçilerin, devrimcilerin Taksim iradesine yasak konulamayacağı vurgulandı. Sabah saatlerinden itibaren polis yığınaklarına ve gözaltı saldırılarına karşı

Taksim kararlılığının sokaklarda haykırıldığı belirtildi. Reformistlerin Bakırköy icazetine sığınmalarına karşı gösterilen Taksim iradesinin anlamı üzerinde duruldu. Taksim demenin kölece çalışma koşullarına, sosyal yıkım saldırılarına karşı durmak, kirli savaşa 'dur' demek anlamına geldiği belirtildi. Konuşma mücadele çağrısıyla sonlandırıldı.

BDSP konuşmasının ardından, genel başkanı ve yöneticileri de gözaltında olan DEV TEKSTİL adına bir konuşma gerçekleştirilerek Taksim'in işçilere ya-

saklanamayacağı belirtildi.

Kartal'da ise sınıf devrimcileri, ajitasyon konuşmalarıyla çay bahçelerine doğru yürüyüş yaptı. 1 Mayıs'a yönelik sermaye devletinin tahammülsüzlüğünün ve korkusunun anlatıldığı konuşmalarda, buna karşı Taksim iradesinin ortaya konduğu vurgulandı.

Bankalar Caddesi üzerinde bulunan İş Bankası önüne gelindiğinde 1 Mayıs'ın tarihçesi ve işçi ve emekçilerin mücadele etmesinin öneminden bahsedildi. Yasak ve saldırılara karşı alanlara

daha güçlü çıkma çağrısı yapıldı.

Sarıgazi'de de Demokrasi Caddesi'nde bir araya gelen BDSP'liler Taksim'in 1 Mayıs alanı olduğunu haykırdılar.

Ajitasyon konuşmalarıyla başlayan protesto eyleminde BDSP'lilerin kölece çalışma koşullarına, savaş ve saldırganlığa, kadın cinayetlerine, gençliğe yönelik saldırılara karşı topyekûn direnişi büyütme için Taksim alanında olduğu haykırıldı. Taksim ve bütün yasaklı alanların direnişle kazanılacağı vurgulandı.

Açıklamanın ardından Demokrasi Caddesi'nin girişine "1 Mayıs alanı Taksim'dir! BDSP" pankartı asıldı.

Ankara, İzmir ve Bakırköy'de 1 Mayıs

BAKIRKÖY'DE 1 MAYIS MİTINGİ

Sermaye devletinin Taksim yasağı'nın ardından "kitlelilik" gerekçesiyle Bakırköy'de yapılan 1 Mayıs mitingi için sabah saatlerinde toplanmalar başladı. İncirli Metrobüs Durağı ve Marmara Forum yakınlarında toplanan sendika, parti ve örgütler, burada kortej düzeni aldılar. Polis mitinge yönelik olarak hem toplanma ve yürüyüş güzergahında, hem de miting alanında arama noktaları oluşturdu. Bunların yanı sıra tertip komitesinin görevlendirdiği görevliler de polis noktalarından sonra güvenlik kontrolü yaptılar.

Her iki koldan da kortejler oluşturularak sloganlarla Bakırköy Halk Pazarı'na yüründü. Alana ulaşan kitle slogan ve halaylarla miting programının başlamasını bekledi.

Miting programı başta 1977 1 Mayıs'ı olmak üzere, katledilenler için saygı duruşu ve 1 Mayıs Marşı ile başladı. Ardından DİSK Genel Başkanı Kani Beko yaptığı açılış konuşmasında, taşeron çalıştırmaya, kiralık işçiliğe, laikliğe dönük saldırılara değindi, "Kıdem tazminatımızı leş kargalarına yedirtmeyeceğiz" dedi.

KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen, "And olsun ki Taksim'e yeniden çıkacağız" dedi. Özgen, kadına yönelik şiddet, çocuk istismarı ve kirli savaşı teşhir ederek baskı, yasak ve katliamların son bulmasını istedi.

Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nden kadın tutsakların mitinge gönderdiği selamlama kürsüden iletildi.

TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı ve TTB İkinci Başkanı Raşit Tükel de konuşma yaparak saldırı politikalarını teşhir etti.

Konuşmaların ardından miting düzenleyen kurumların ortak açıklaması okundu. Açıklamada, Kürt kentlerinde süren kirli savaş ve katliamlara, laikliğe dönük saldırılara ve işçi sınıfının haklarına göz dikilmesine değinildi.

Ortak açıklamanın ardından Mezopotamya Kültür Merkezi ve Yasemin Gökşu'nun müzik dinletisi eşliğinde çekilen halaylarla miting sona erdi.

ANKARA KOLEJ'DE 1 MAYIS MİTINGİ

Baskı ve teröre, aylardır yaratılan korku atmosferine rağmen Sıhhiye Köprüsü ve Kurtuluş Parkı İtfaiye Meydanı'nda toplanan 10 bine yakın kişi Ankara'da 1 Mayıs için Kolej Meydanı'nı doldurdu. İki koldan yürüyen işçi ve emekçilerle, ilerici ve devrimci güçlerin Kolej Meydanı'nda toplanmasının ardından miting programı

gerçekleşti.

BDSP'nin de içinde yer aldığı 12 ilerici-devrimci kurum "Yaşasın 1 Mayıs - Birlik Mücadele Zafer" ortak pankartı arkasında Kurtuluş Parkı İtfaiye Meydanı'nda toplanarak yürüdü.

Sınıf devrimcileri, "Sömürüye, savaşa, baskı ve köleliğe karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği" pankartı açarken, DGB-DLB "Geleceğiz ve değişecek dünya" pankartı arkasında yürüdü. Sincan İşçi Birliği "Zincirleri kıra kıra geliyoruz", Birleşik Metal-İş üyesi Klisom işçileri ise "Dünya öküzü boynuzları üstünde durmuş, her kıpırdığında deprem olurmuş. Oysa dünya işçilerin omuzları üstünde durur. Kıpırdasın da gör!" pankartıyla yerlerini aldılar. Henüz kortejler alana girmeden saygı duruşuyla miting programı fiilen başlatıldı. Kortejlerin alana girmesinin ardından açılış konuşmasını tertip komitesi adına KESK dönem sözcüsü yaptı. Savaş ve saldırı politikalarından bahseden dönem sözcüsü "iş, barış, özgürlük" mücadelesini yükseltme çağrısı yaptı.

Ardından Türk-İş Şubeleri adına Türk Metal Sendikası Ankara 2 No'lu Şube Başkanı'nın "teröre hayır" sözleriyle bitirdiği konuşmasını sınıf devrimcileri ve Birleşik Metal-İş üyesi Klisom işçileri protesto etti.

DİSK adına Genel-İş Sendikası Yöneticisi Çetin Çalışkan, devrimci önderleri selamlayarak konuşmasına başladı. Sermayenin yıkım politikalarının yanı sıra, Kürt halkına yönelik saldırıları da eleştirdi. Ardından tertip komitesinin ortak metni Kürtçe ve Arapça olarak da okundu.

TMMOB ve TTB adına yapılan konuşmaların ardından Grup Günyüzü'nün söylediği türkü ve marşlarla miting programı sona erdi.

İZMİR'DE 1 MAYIS!

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından örgütlenen İzmir 1 Mayıs'ı Alsancak Liman ve Konak Eski Sümerbank kollarından yapılan yürüyüşlerle Gündoğdu Meydanı'nda kutlandı.

BDSP, Ege İşçi Birliği, DGB ve DLB de Türk-İş'in Çanakkale çağrısına tavır alan Türk-İş'e bağlı sendikaların yürüdüğü Alsancak kolunda yer aldı. Bu kolda Belediye-İş'e üye yaklaşık bin 500 işçi ve aileleri ile birlikte yürüyen TÜMTİS üyesi ambar ve kargo işçileri dikkat çekti.

Ege İşçi Birliği mitinge "İşçilerin birliği, sermayeyi yenecek!" yazılı pankartla katıldı. Alanda coşkulu bir şekilde yürüyen Ege İşçi Birliği bileşenleri 1 Mayıs'ın tarihi, '77 1 Mayıs'ında yaşamını yitirenler üzerinden ajitasyon konuşmaları yaparak, "İşte 1 Mayıs, alanlardayız!" sloganını attılar DEV TEKSTİL, Metal İşçileri Birliği, direnişçi Kastaş işçileri, inşaat işçileri, TOMİS de Ege İşçi Birliği bileşeni olarak mitinge katıldı ve kendi flamalarıyla dövizlerini taşıdı. Ayrıca Gürmak ve Kocaer direnişçileri de Ege İşçi Birliği safalarında yerlerini aldılar.

BDSP "Sömürüye, emperyalist savaşa, baskı ve inkara karşı, yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarlı pankartla yürüyüşe katıldı.

Konak Eski Sümerbank kolunda ise KESK ve DİSK'e bağlı sendikalar, Dost Cam ve Kafesan işçilerinin yanı sıra ilerici sol güçler yürüdü.

Alana girilmesinin ardından Ege İşçi Birliği; kürsüde işçilere ve Kastaş direnişçilerine söz verilmeyeceği için, sendikal bürokrasinin siyasi manevralarını işçi sınıfına empoze etmeye çalışacağı kürsünün önünde yaklaşık 10 dakika bekledikten sonra kendi kürsüsünü kurmak için alanın arka tarafına geçerek işçi kür-

süsü kurdu. İşçilerin kendi deneyimlerini paylaştıkları işçi kürsüsü halaylarla son buldu.

Sendikaların kurduğu kürsüye, 1 Mayıs taleplerinin olduğu, kadın cinayetleri ve doğa talanına karşı taleplerin olduğu sinevizyon kurulmuştu.

Miting saat 13.00'te kitlenin selamlanmasıyla başladı. Kastaş, Dost Cam, Yatsan işçileri selamlandı. Dersim Dernekleri selamlanırken "Seyit Rıza'nın torunları" ifadesi kullanılmasına Vatan Partisi'nin "Mustafa Kemal'in askerleriyiz!" sloganıyla karşılık vermesi üzerine kısa süreli arbede yaşandı. Tepki üzerine Vatan Partisi alanı terk etti.

Program İstiklal Marşı ve Enternasyonal Marşı'nın çalınmasının ardından saygı duruşu ile devam etti. Saygı duruşu nda Ankara Katliamı'nda yaşamını yitirenlerin fotoğrafları sahneye yansıtıldı.

Mitingde ortak açıklamayı, İzmir Valiliği tarafından görevden alınan TTB Merkez Konsey üyesi Dr. Fatih Sürenkök ile Eğitim Sen İzmir 1 No'lu Şube Başkanı Bahri Akkan okudu.

Açıklamada 126 yıldır 1 Mayıs'ın kutlandığı belirtilerek AKP'nin 14 yıllık sosyal yıkım, savaş, saldırganlık ve katliam politikaları teşhir edildi. Son olarak yaşanan metal ve maden direnişlerinin yanı sıra Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihine dair vurgular yapıldı.

Ortak açıklamanın ardından KESK Eş Genel Başkanı Şaziye Köse, DİSK adına Cafer Konca, Belediye-İş İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Ahmet Mutoğlu ve direnişçi Dost Cam işçileri konuştu. Miting İlkay Akkaya konseri ile sona erdi.

Mitinge katılım ve coşku önceki yıllara nazaran düşük oldu. "Güvenlik" başsıncı altında gerçekleşen mitingde özel güvenlik görevlilerinin sahnede yer almasıyla bir ilk yaşandı.

Kayseri ve Adana'da 1 Mayıs'a saldırı

Adana'da "bomba ihbarı" gerekçeyle 1 Mayıs mitinginin yasaklanmasına rağmen alanlara çıkanlar polis saldırısıyla karşılaşırken Kayseri'de ise mitingden dağılan kitleye önce sivil faşistler ardından ise polis saldırdı.

Kayseri'nin farklı noktalarından işçi ve emekçiler, saat 16.00'da Mimar Sinan Parkı'nda başlayan 1 Mayıs mitingine katıldı. BDSP 1 Mayıs alanına yürümeden önce eski adliye önünde tek devrimci kortej olarak toplandı. Sloganlar eşliğinde yaklaşık yarım saatlik yürüyüşten sonra Mimar Sinan Parkı'na varıldı.

DİSK ve KESK'in yanı sıra Türk-İş'ten sadece TÜMTİS Kayseri Temsilciliği 1 Mayıs'a katıldı. En kitlesel kortej olarak Eğitim Sen dikkat çekti. Miting alanında ilk konuşmayı DİSK Bölge Başkanı Cumali Sağlam yaptı. Kıdem tazminatının gasp edilmesine, kiralık işçiliğe karşı tepkisini ortaya koydu. Cumali Sağlam konuşmasında halkların düşmanlaştırılması politikalarına tepki göstererek "Bize gerekli olan işçilerin birliği halkların kardeşliği" dedi. Taksim'in işçilere kapatılmasına tepki gösteren Sağlam, "Taksim 1 Mayıs alanıdır, mutlaka kazanılacaktır" ifadelerini kullandı.

Sağlam'ın ardından KESK Dönem Sözcüsü Ulaş Apaydın söz alarak saldırıları teşhir etti. Programın son bölümünde ise yerel bir müzik grubu kısa bir dinleti sundu.

1 Mayıs mitingine katılan kitlenin

dağıldığı sırada faşist çeteler BDSP'lilere saldırdı. Saldırıda iki kişi yaralanırken saldırı geri püskürtüldü. Faşist saldırıyı izlemekle yetinen polis, saldırının hemen ardından biber gazlarıyla ilerici, devrimci güçlere saldırdı.

Faşist çetelerin; BDSP'lilerin yanı sıra, DİSK ile birlikte mitingde katılan işçilere, EMEP'e ve sonrasında HDP binasına da saldırmaya kalktıkları öğrenilirken, faşistlerin ve polisin işbirliği içerisinde gerçekleştirdiği saldırılarda 11 kişi yaralandı.

Adana'da 1 Mayıs sermaye devletinin isteği doğrultusunda gerçekleşti. İlk önce 1 Mayıs Tertip Komitesi "bomba ih-

barı" bahanesiyle mitingi iptal etti. Daha sonra devrimciler ve demokratik dernekler bir toplantı yaparak saat 17.00'de Uğur Mumcu Meydanı'nda miting kararı aldılar. Ne var ki miting kararına rağmen ortak irade örgütlenmedi. Bu durumda meydana gidenler dağınık bir şekilde meydana ulaşmak zorunda kalırken polis saldırısıyla karşılaşıldı.

BDSP'liler Uğur Mumcu Meydanı'na giderken çevik kuvvet yollarını keserek meydana gidişlerini engelledi. Bunun üzerine Atatürk parkı'nda "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği / BDSP" yazılı pankartı açan 4 BDSP'li gözaltına

alındı. Gözaltına alınan BDSP'liler 23.00 sularında serbest bırakıldı.

Öte yandan Uğur Mumcu Parkı'nda toplanmak isteyen işçi ve emekçiler de polis saldırısına uğrarken, ÇHD'li Avukat Ali Arıcı'nın da aralarında bulunduğu çok sayıda kişi saldırıda polis tarafından darp edilerek yaralandı. Saldırı sonrasında Arıcı'nın hastaneye kaldırıldığı öğrenildi.

Saldırıların sonrasında saat 17.30'da Uğur Mumcu Meydanı'na girebilen yaklaşık 100 kişilik kitle basın açıklaması yaparak 1 Mayıs'a yönelik saldırıları protesto etti.

illerde 1 Mayıs

İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs, Türkiye'nin birçok kentinde yapılan etkinliklerle kutlandı.

Edirne'de 1 Mayıs Saraçlar Caddesi'nde DİSK'in organizasyonu ile kutlandı. Yapılan konuşmalarda basın özgürlüğünün ihlaline, baskı ve yasaklara, laikliğe dönük saldırılara değinildi.

Sivas'ta Mevlana Meydanı'nda kutlamalar yapıldı. Faşistler ise kitleyi taciz etti.

Antalya'da ise Aydın Kanza Parkı'nda yaklaşık 10 bin kişi toplandı.

Samsun'da Atatürk Anıtı'na çelenk konularak Cumhuriyet Meydanı'na yürüldü. Cumhuriyet Meydanı'nda sendika yetkililerinin konuşmalarının ardından halaylar çekildi.

Aydın'da polis Atatürk Kent Meyda-

nı'na yürüyüş yapılmadan girilmesi dayatmasında bulundu.

Didim'de ise DİSK, KESK ve devrimci, ilerici örgütler kutlama gerçekleştirdi.

Erşehir'de ise DİSK, KESK, TMMOB ve TTB Sıhhiye Meydanı'nda kutlama yaptı. Türk İş, Birleşik Kamu İş ve Atatürkçü Düşünce Derneği de Odunpazarı Meydanı'nda ayrı bir kutlama yaptı.

Balıkesir'de KESK, TMMOB ve TTB Kuvayi Milliye Meydanı'na yürüyerek burada kutlama yaptı. Bu kutlamadan sonra aynı yerde Vatan Partisi, CHP gibi düzen kurumları bir kutlama yaptı.

Sinop'taki kutlamalar Uğur Mumcu Meydanı'nda DİSK, KESK ve Türk İş'e bağlı sendikalar tarafından gerçekleştirildi.

Konya'da iki farklı 1 Mayıs kutlandı. İlk kutlama KESK, HDP ve Halkevleri ta-

rafından Kent Meydanı'nda yapıldı. Kutlama sırasında bir grup faşist HDP'lilere saldırmaya çalıştı.

CHP, Vatan Partisi, Eğitim-İş ve Atatürkçü Düşünce Derneği'nin bulunduğu grup, Atatürk Anıtı önünde saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunmasının ardından Gedavet Parkı'na yürüyüş ve basın açıklaması yaptı.

Ordu'nun Altınordu İlçesi'nde, iki ayrı kutlama programı düzenlendi.

Çorum'da Saat Kulesi'ne yürünerek DİSK, KESK ve ilerici örgütler tarafından miting yapıldı.

Zonguldak'ta İstasyon Caddesi'nden Madenci Anıtı'na yürüldü. Madenciler, aileleriyle yürüyüşe katıldı. "Kıdem tazminatına dokundurtmayız!", "Taşeron demek ölüm demek!", "Madenci feneri sönmeyecek!" sloganlarıyla Madenci

Anıtı'na gelinerek halaylar çekildi.

Elazığ'da Fevzi Çakmak Mahallesi'nden Hozat garajına yürüldü. Burada basın açıklaması okundu. Açıklamada kiralık işçiliğe dikkat çekildi.

Trabzon'da ise Cumhuriyet Caddesi'nden Atatürk Alanı'na yürünerek horon tepildi.

Artvin'de Atapark önünde toplanılarak Cumhuriyet Caddesi üzerinde yürüyüş yapıldı. Cerattepe'de maden arama adı altında yapılan doğa talanına dikkat çekildi.

Kırklareli'nin Lüleburgaz İlçesi'nde DİSK'e bağlı Gıda-İş, Tekstil, Emekli-Sen ve Genel-İş'in oluşturduğu Lüleburgaz 1 Mayıs Platformu tarafından düzenlenen kutlamada işçiler, hükümet konağı önünde toplandı. Buradan Kongre Meydanı'na yürüldü.

Denizli'de ise Delikliçinar Meydanı'nda toplanılarak Ulus Kavşağı'na yürüldü. Yapılan konuşmaların ardından halaylar çekilerek kutlama sonlandırıldı.

“Faşist saldırıların panzehiri devrimci sınıf mücadelesidir!”

Kayseri BDSP 1 Mayıs'ta yaşanan faşist saldırıya ilişkin yaptığı yazılı açıklamada, faşist saldırıların panzehirinin devrimci sınıf mücadelesi olduğunu belirtti:

“Kayseri’deki 1 Mayıs kutlamaları sonrası ülkücü faşistler BDSP ve DİSK kortejine saldırdı. BDSP’lilerin de içinde yer aldığı yedi kişi yaralandı. Saldırının püskürtüldüğü, faşistlerin panikleterek kaçmaya başladığı sırada, devletliler faşistlerin imdadına yetiştiler. Kolluğu harekete geçirdiler. Kolluk biber gazı kap-sülleri ile BDSP’lilere saldırdı.

Saldırının asıl nedeni gündür işçi ve emekçilerin sokağa çıkmaması için mesai yapan karşı devrim cephesinin ayak oyunlarının boşa çıkmasından duyulan hazımsızlıktır. 1 Mayıs alanlarının boş kalması için mesai yapan devletlilerin çabasının Kayseri’de boşa çıkması devletliler açısından tam bir hayal kırıklığıydı. Zira 1 Mayıs’ı alanlarda kutlama iradesi tüm provokasyonlara, yasaklara, katliam provalarına rağmen gerçekleşti.

1 Mayıs öncesinde güvenlik sendro-

mu oluşması için Antep’te bomba patlatılmış, Mersin ve Adana’da bomba patlama ihtimali var yaygarası eşliğinde işçi ve emekçilerin alana çıkması engellenmişti. Kayseri’de de benzer oyunlar tezgahlanmış, buna rağmen işçi ve emekçilerin, gençlerin coşku içinde 1 Mayıs alanında buluşmaları engellenememişti.

Bu yaşanan faşist saldırının gerçek faili devletlilerdir. Ülkücü faşistlerin aynı anda üç farklı korteje saldırması organize bir eylem planının açık göstergesidir. Bu saldırının miting alanı etrafında barikat ören kolluk tarafından, devletliler tara-

fından bilindiği açık bir gerçektir. Ortaya konulan faşist saldırının senaristi devlet, sahneye koyanları ise ülkücü faşistlerdir.

Ülkücü faşistlerin devletle olan organik ilişkisi tüm çıplaklığı ile ortaya çıkmıştır. Faşistlerin saldırısının püskürtüldüğü, sıkıştıkları anda kolluk güçleri komünistlere saldırmış, ülkücü faşistlerin yanında oldukları tarihsel gerçeğinin yeni bir örneğini sergilemişlerdir. Ülkücü faşistlerin sırtını sıvazlamış, hiçbirini göstermelik olarak bile gözaltına almamışlardır.

Faşist sermaye devletinin tüm kurumlarıyla birlikte faşistleri kullanması ve

sahip çıkması sadece Kayseri 1 Mayıs’ın da yaşananlarla sınırlı değildir. Faşistler her zaman devlet tarafından tepe tepe kullanılmışlardır. 1970’li yıllarda devletin ihtiyaçları çerçevesinde Bahçelievler Katliamı vb. bir dizi faşist saldırıya imza atmışlardır. 1980’li, 1990’lı yıllarda ise Kürt halkının özgürlük yürüyüşüne karşı kontra faaliyetlerin öznesi olmuşlardır.

Kuşkusuz 1 Mayıs’ta yaşanan faşist saldırının arkasında sermayenin faşist devleti var. Faşistler devletin gücünü arkalarına almadan herhangi bir saldırıya girişebilecek iradede yoksundurlar. Faşist ülkücü grup ancak devletten destek aldığı koşullarda işçi ve emekçilere, devrimcilere yönelik suç makinası gibi çalışma cesaretini gösterebilmiştir.

BDSP olarak bu saldırıların panzehirinin emeğin korunması mücadelesi, aynı anlama gelmek üzere devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme olduğu bilincindeyiz. Faşist saldırılara yanıtımız devrimci sınıf mücadelesini yükseltmek olacaktır.”

2016 1 Mayıs’ı Kürdistan’ın farklı kentlerinde eylemlerle kutlandı. Eylemlerde işçi ve emekçilere yönelik saldırılar ve Kürt halkının karşılaştığı katliamlar ön plana çıkarken birlik ve mücadele çağrıları yapıldı.

Amed’de İstasyon Meydanı’nda toplanan binlerce kişi “Tüm ezilen halkların ve emeğin demokratik dayanışması” şiarıyla 1 Mayıs’ı kutladı. Mitingde söz alan DBP Eş Genel Başkanı Kamuran Yüksek, hak ve özgürlüğün bedel verilmeden kazanılmayacağına dikkat çekerek daha fazla mücadele edip özgürlük alanının genişletilmesi gerektiğini ifade etti.

İktidara karşı tek yürek olarak alanlara çıktıklarını ifade eden HDP Grup Başkanvekili Çağlar Demirel ise kirli savaşı, yıkımları, işçi ve emekçilere yönelik saldırıları teşhir etti.

Eğitim Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca ve DİSK Genel-İş Genel Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Güler de yaptıkları konuşmalarda Kürt halkına, işçi ve emekçilere yönelik saldırılara ortak yanıt verilmesi gerektiğini ifade etti.

Bajar ve Eğitim Sen Korosu’nun seslendirdiği ezgilerin ardından miting sona erdi.

Dersim’de 1 Mayıs Seyit Rıza Meydanı’nda kutlandı. Tertip Komitesi adına konuşma yapan Eğitim Sen Dersim Şube Başkanı Süleyman Güler, çalışma ve ya-

Kürdistan’da 1 Mayıs coşkusu

şam koşullarının giderek kötüleşmesini ve özgürlüklerin gasp edilmesini teşhir etti. Kürt halkına yönelik saldırıları kınadı.

DİSK Genel-İş GYK Üyesi Mehmet Salih Doğrul ve HDP Dersim Milletvekili Alican Önlü de konuşma yaparak Kürdistan’daki saldırı ve katliamlara dikkat çekti.

DİSK Enerji-Sen üyesi Aksa işçileri ve Munzur Su işçileri de talepleriyle eyleme katıldı.

Hakkari’de KESK Hakkari Şubeler Platformu’nun çağrısıyla Hakkari Belediyesi hizmet binası önünde düzenlenen basın açıklamasıyla 1 Mayıs kutlandı.

Türk-İş Hakkari Temsilcisi Seyfullah Akın, emek, barış, özgürlük, eşitlik, demokrasi ve dayanışma için alanlarda olduklarını söylerken, KESK Hakkari Şubeler Platformu Dönem Eşsözcüsü Musa Bor, çalışma ve yaşam şartlarının ağırlaştığı, iş güvencesinin ortadan kaldırıldığı, kadına yönelik şiddetin normalleştirildiği, çocuklara yönelik tacizin korunduğu, Kürt sorununda çözümsüzlüğün derinleştiği, sokağa çıkma yasaklarının uygulandığı koşullarda 1 Mayıs’ı kutladıklarını ifade etti. Açıklamanın ar-

dından eylem sona erdi.

Ağrı’nın Doğubayazıt ilçesinde de DBP, HDP ve KESK tarafından örgütlenen 1 Mayıs yoğun yağmura rağmen belediye binası önünde coşkuyla gerçekleştirildi. Eylemde konuşan HDP Ağrı Milletvekili Dirayet Taşdemir, işçi ve emekçilere yönelik saldırıları teşhir ederek dayanışma içinde olduklarını vurguladı.

Yoğun yağmura rağmen coşkulu halaylarla eylem sona erdi.

Van’da da DİSK, KESK ve TMMOB tarafından Musa Anter Parkı önünde 1 Mayıs kutlaması yapıldı.

Genel-İş Van Şube Başkanı Ömer Tekin, KESK Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri İlhan Yiğit ve son olarak HDP Van Milletvekili Lezgin Botan tarafından yapılan konuşmalarda AKP’nin kirli savaş ve sosyal yıkım politikaları teşhir edilerek “taşeron işçilere kadro” vaadinin boş olduğu ifade edildi.

Konuşmaların ardından Grup Abdal’ın seslendirdiği Türkçe ve Kürtçe şarkılar eşliğinde çekilen halaylarla eylem sonlandırıldı.

Elazığ’da ise Çakmak Mahallesi’nde toplanarak sloganlarla Hozat Garajı’na yürüyüş yapıldı. Yürüyüşün ardından

Eğitim Sen Elazığ Şube Başkanı Fuat Koç tarafından yapılan açıklamada çalışma ve yaşam koşullarının ağırlaştığı, iş güvencesinin ve kıdem tazminatının saldırıyla karşı karşıya olduğu ifade edildi. Çocuk istismarını, kadına yönelik şiddeti ve Kürt halkına yönelik saldırıları teşhir eden Koç, saldırı ve katliamların son bulması çağrısıyla konuşmasını sonlandırdı. Açıklamanın ardından eylem sonlandırıldı.

Batman’da 16 Mayıs Şehir Stadyumu önünde yapılan 1 Mayıs eylemine petrol işçilerinin katılımı yoğun oldu. Tertip komitesi adına Batman Genel-İş Sendikası Eşbaşkanı Narin Erol konuşarak Kürdistan’daki saldırıları ve işçilere dayatılan sefalet koşullarını teşhir etti. İşçilerin birliği ve halkların kardeşliğinin önemine vurgu yaparak konuşmasını sonlandırdı.

Ardından söz alan Petrol-İş Sendikası Genel Merkez Yöneticisi Mustafa Mesut Tetik ise Cizre’de katledilen sağlık emekçisi Aziz Yural ile Cizre Halk Meclisi Eşbaşkanı Mehmet Tunç’u andı.

Bitlis’te 100. Yıl Atatürk Ortaokulu önünde toplanan kitle Gök Meydanı’na yürüyüş yaparak burada 1 Mayıs’ı kutladı. Eylem alanında yapılan konuşmaların ardından Koma Sterka Karwan ve Halit Bilgiç’in seslendirdiği ezgiler eşliğinde eylem sona erdi.

1 Mayıs coşkusu dört bir yanda

Bursa, Kocaeli, Gebze, Mersin, Çorlu, Bolu, Edremit, Aydın'da da işçi ve emekçiler 1 Mayıs alanlarında bulundu.

BURSA

Bu yıl Bursa'da Kent Meydanı'nda örgütlenen 1 Mayıs, geçtiğimiz yıllara göre hem katılım hem coşku bakımından zayıftı. Özellikle hafta içi Bursa'da yapılan canlı bomba eyleminin bunda büyük etkisi oldu. Katılımın ağırlığını ilerici ve devrimci örgütler oluşturdu. İşçi sendikaları ve KESK'in katılımı oldukça zayıftı. Geçtiğimiz sene Birleşik Metal-İş fabrika pankartları açarken, bu sene tek pankart ile yürüdü. KESK'in en kitlesel korteji olan Eğitim Sen de bu sene şube pankartları açmadı. Geçtiğimiz senelerdeki çeşitlilik bu sene yoktu. Birçok dernek, çevre örgütü vb. bu sene 1 Mayıs'a katılmadı.

Türk-İş'e bağlı sendikalardan sadece TÜMTİS 1 Mayıs'a katıldı. Canlı ve kitlesel kortejiyle dikkat çekti. TÜMTİS üyeleri aileleriyle beraber katılım gösterdiler.

Hem toplanma noktasında hem de miting girişinde arama noktaları oluşturuldu. Yürüyüş kolu bariyerlerle çevrildi. Bu da 1 Mayıs yürüyüşüne ara noktalarından katılımı engelledi.

Yürüyüş kolunda en önde "Sömürüye, yoksulluğa, faşizme karşı emek, barış ve demokrasi için 1 Mayıs!" pankartı açıldı.

Avukatlar da 1 Mayıs alanında ÇHD pankartıyla yer aldı.

TOMİS 1 Mayıs'a "İnanın çocuklar güzel günler göreceğiz güneşli günler!" ve "Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yoktu! Biz de zincirlerimizi kaybetmeyi seçtik!" pankartlarıyla katıldı.

Metal İşçileri Birliği "İşçilerin birli-

ği sermayeyi yenecek!" pankartı taşıdı. MİB'in korteji görsel olarak oldukça dikkat çekti. MİB'liler MİB t-shirtleriyle kortejde yer aldı. Yanı sıra hazırladıkları dövizler dikkat çekiciydi. "Her yer Renault her yer direniş!", "Kale sağlam direnişe devam!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!" sloganları atıldı.

Miting programı saygı duruşuyla başladı. Şube başkanlarının sunum yaptığı tertip komitesi adına DİSK Bölge Temsilcisi Ayhan Ekinci'nin konuşma yaptığı kürsü programı vasattı. Direnişçi işçilere, işten atılan Renault işçilerine yönelik bir konuşma planlanmaması dikkat çekti. Metal fırtınasının kalbi Bursa'da metal fırtına anılmadı bile.

Suavi ise yaptığı politik konuşmalar ile 1 Mayıs alanını topladı. Konserin ardından miting sona erdi.

KOCAELİ

Kocaeli'de 1 Mayıs için Sabri Yalın Parkı'nda toplanıldı. En önde "Yaşasın 1 Mayıs! Sömürünün, savaşın ve gericiliğin kalesi taşeron cumhuriyetini yıkacağız!" şiarlı DİSK Kocaeli Bölge Temsilciliği pankartı ile yürüyüş başladı. DİSK'i KESK Kocaeli Şubeler Platformu'nun korteji izledi.

TOMİS de "Metal Fırtına yol gösteriyor! İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" şiarlı pankartıyla yerini aldı. TOMİS kortejinde "Söz yetki karar işçilere!", "Yaşasın işçilerin birliği hakların kardeşliği!", "Güvenceli iş güvenceli gelecek istiyoruz!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "İşten atmalar yasaklansın!", "Kıralık işçi bürolarını istemiyoruz!", "Kıdem tazminatına do-

kunma!", "7 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası!" ve "Herkese iş tüm çalışanlara iş güvencesi!" dövizleri taşındı.

Yürüyüş başlama noktasında HDP korteji yerini aldığı sırada bir kişi tek bir getirerek ortamı provoke etmeye çalıştı. Yanı sıra Halkevleri miting alanına yaklaştığı sırada bir kişi ezanı bahane ederek saldırı girişiminde bulundu.

Tüm kortejler alana giriş yaptıktan sonra 1 Mayıs 1977 şehitleriyle devrim ve sosyalizm şehitleri adına saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından DİSK adına basın metni okundu.

Basın metninde sınıfa dönük saldırı yasalarının geçirilmek istenmesine değinilirken, kadınları çalışma hayatından koparacak düzenlemeler teşhir edildi. Ülkedeki işsizlik sayısının 6 milyona ulaştığı vurgulanan basın metninde iş cinayetlerinin bugün ulaştığı durum karşısında mücadele çağrısı yapıldı. Ardından işçilerin birliği sağlanırsa halkların kardeşliğinin de sağlanacağı söylenirken, savaşları bu meydanların bitireceği söylendi.

Ardından KESK adına yapılan açıklamada sosyal yıkım saldırıları ve özelde kamu emekçilerini hedef alan soruşturma, sürgün ve performans değerlendirme uygulamaları teşhir edilerek mücadele çağrısı yapıldı.

Ardından TMMOB adına da bir konuşma gerçekleştirildi. TMMOB'un konuşmasının ardından Serhad Raşa konseriyle miting sona erdi.

Coşkusuz ve ruhsuz bir havada gerçekleşen mitinge yaklaşık 3 bin kişi katıldı.

İşçi sendikalarının katılımının olmadığı 1 Mayıs'ta, sendika kortejlerinde slogan sesleri nadiren yükseldi.

Sendikalardan en kitlesel katılımı Eğitim Sen ve BES sağladı. TMMOB'un katılımı da yüksekti.

GEBZE

Gebze'de 1 Mayıs sendikalarla devrimci ve ilerici güçlerin katılımıyla Gebze Kent Meydanı'nda gerçekleştirildi.

Cuma pazarı yolunda toplanan işçi ve emekçiler Gebze Sendikalar Birliği pankartı arkasında kortejler oluşturarak alana yürüdü. Türk-İş'e bağlı sendikalar da Çanakkale yerine buradaki mitinge katıldı. Ortak pankartın hemen arkasında yürüyen Petrol-İş üyesi işçiler, Ravago Tekpol, Unilever, Durden Plastik, Megaplast, Plascam, Bayer Türk, Betsan, Alpla, Basf Türk, Oyo işçileri imzalı pankartlarını taşıdı. Alana giriş sırasında fabrika pankartları kapatıldı. Tek Gıda-İş üyesi Evyap işçileri de kendi pankartlarıyla 1 Mayıs'a katıldı.

TÜMTİS üyesi işçiler "Kıralık işçiliğe, esnek çalışmaya ve kölelik bürolarına hayır!" şiarlı pankartlarıyla yürüdüler.

Birleşik Metal-İş üyesi metal işçileri de kendi pankartlarıyla yerlerini aldılar. En önde "DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası", "Yaşasın 1 Mayıs! Kıralık işçiliğe karşı; Genel grev genel direniş" pankartları ve '77 1 Mayıs resmi yer aldı. Ardından ise Birleşik Metal-İş üyesi Sarkuysan, Fontana, Mata, Alstom, Arfesan, Schneider, Kürüm Demir, Ar Metal, Alstom, Arfesan, Kroman Çelik, Bemka, Bosal, Dostel Makine, Makine Takım, Cavo Otomotiv, Yücel Boru, Penta, Anadolu Motor, ABB Elmek, ABB Dudullu, işçileri imzalı pankartlarıyla kortej oluşturdular. Ayrıca Mata işçileri kendi pankartlarını da hazırlayarak kortejde taşıdılar. Mata işçileri

tarafından hazırlanan “Yaşasın sınıf dayanışması” ve “Türkiye’nin geleceği çelikten yoğruluyor. Belki biz olmayacağız ama; bu çelik aldığı suyu unutmayacak” pankartları kortejde taşındı.

İnci Plastik ve Artemis işçileri de kendi pankartlarıyla korteje katıldı. ZF Sachs ve Arçelik LG işçileri de 1 Mayıs’ta kortejde yerlerini alarak yürüdüler.

Eğitim Sen ve TMMOB da kortejde yerini aldı.

Sendika ve odaların ardından BDSP’nin de aralarında bulunduğu kurum ve örgütler yer aldı. Sınıf devrimcileri Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu imzalı “Sömürüye, savaşa, baskı ve gericiliğe karşı; işçilerin birliği halkların kardeşliği” şiarlı pankartla 1 Mayıs’a katıldı.

Alana giriş yapılmasının ardından ilk olarak katılanlar selamlandı. Kısa bir açılış konuşmasının ardından ‘77 1 Mayıs’ında hayatını kaybedenler şahsında saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun sonrasında Gebze Sendikalar Birliği adına Süleyman Akyüz bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasında işçi sınıfına yönelik saldırılardan söz etti. Çok zor koşullarda 1 Mayıs’ın örgütlendiğini ve alanlara çıkıldığını söyleyen Akyüz, işçi kenti olan Gebze’de 1 Mayıs’ın kutlanmasının önemine değindi ve alanlarda olmaya devam edeceklerini söyleyerek konuşmasını sonlandırdı. Akyüz’ün konuşması esnasında sıklıkla “Her yer Taksim her yer direniş!” sloganı atıldı. Süleyman Akyüz’ün konuşmasının ardından müzik grubu sahneye çıktı. Halaylar çekilerek 1 Mayıs kutlandı.

Sınıf devrimcileri alanda sıklıkla “Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!”, “1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!”, “İşçi sınıfı savaştacak sosyalizm kazanacak!”, “Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!”, “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmedir!”, “Gebze’den Taksim’e dövüşene bin selam!”, “Kadının kurtuluşu devrimde sosyalizmde!” sloganları atıldı.

Genel olarak 1 Mayıs coşkusunun hakim olmadığı Gebze 1 Mayıs alanında, fabrikalardan katılım beklenenin altındaydı.

MERSİN

Mersin’de 2016 1 Mayıs’ı son yılların en terörize atmosferinde yaşandı. 1 Mayıslar daha önce birçok yerde yasaklanmışken Mersin’de kutlanabiliyordu. Bu sene ise neredeyse Mersin’de 1 Mayıs eylemi yapılamayacaktı.

Tertip komitesinin miting başvurusuna verilecek cevabı sürekli geciktiren, oyalayan Mersin Valiliği ve polisi son gün yapılacak yürüyüşleri de yasakladı. Cumhuriyet Meydanı’na İstasyon alanından yapılacak yürüyüş yasaklanmışken son olarak kurumların kendi binalarının önünden yapacağı yürüyüşlere de izin verilmeyeceği belirtildi.

Baştan beri “canlı bomba” söylemi ile yaratılan korku atmosferi mitinge katılımı oldukça fazla etkiledi. Buna rağmen 1 Mayıs’ta sokaklarda olmakta gösterilen ısrar sonucu Cumhuriyet Meydanı’nda miting gerçekleştirildi. Kimi kurumlar Özgür Çocuk Parkı’nda bir araya gelerek buradan kısa bir yürüyüşle miting alanına pankartlarını açarak sloganlarla yürüdüler.

Mitinge Türkçe, Kürtçe, Arapça “Yaşasın 1 Mayıs! Gücümüz birliğimiz, birliğimiz DEV TEKSTİL! Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası Çukurova Temsilciliği” pankartıyla katılan DEV TEKSTİL’e üye tekstil işçileri ve emekçiler İstiklal Caddesi üzerinden mitingin yapılacağı alana doğru yürüyüşe geçti. “Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın işçilerin birliği!”, “Her yer Taksim, her yer 1 Mayıs!”, “Yaşasın işçilerin birliği, yaşasın halkların kardeşliği!”, “İnadına sendika, inadına DEV TEKSTİL!”, “Tekstil işçisi köle değildir!”, “Serbest bölgeye sendika girecek!” sloganları atıldı.

Mitinge katılan kurumların anons edilmesinin ardından program Enternasyonal Marşı eşliğinde yapılan saygı duruşuyla başladı. Tertip komitesini oluşturan sendika temsilcilerinin yaptığı konuşmaların ardından sahneye Mustafa Özarlan çıktı. Gergin başlayan miting bu konserle son buldu.

ÇORLU

Çorlu’da 1 Mayıs, Çorlu 1 Mayıs Plat-

formu’nun Atatürk Meydanı’nda düzenlediği mitingle kutlandı.

Eski itfaiye önünde işçiler, emekçiler, gençler toplanmaya başladı. Toplanma alanına girişte devletin kolluk kuvvetleri tarafından arama yapıldı. DEV TEKSTİL, Emekli Sen, Eğitim Sen, BATİS, Umut Sen, TMMOB, Tekirdağ Barosu, TTB ve İşçi Komitesi’nin çağrıcısı olduğu 1 Mayıs mitingi gerçekleştirildi. Yanı sıra Kırklareli ve Tekirdağ’dan da kimi sendika ve kitle örgütleri de mitinge katılım sağladı.

Eylem saat 13.30’da eski itfaiye önünden yürüyüşle başladı. Yürüyüş sırasında “İşçiler birlik halklar kardeş olmalı!”, “1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!”, “Her yer Taksim, her yer direniş!”, “Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Savaşa değil eğitime bütçe!” sloganları sıklıkla atıldı.

Alanda öncelikle 1 Mayıs’ta şehit düşen işçi ve emekçiler için saygı duruşu yapıldı. Ardından Çorlu 1 Mayıs Platformu’nun ortak metin okundu. Saat 16.00’da eylem bitirildi.

BOLU

Bolu’da bu yıl yapılan 1 Mayıs mitingi, önceki yıllara göre daha kitlesel geçti.

Akbank önünde toplanan işçi ve emekçiler, buradan Kardelen Meydanı’na yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş esnasında atılan sloganlarla AKP’nin gerici politikaları protesto edildi.

Meydanda toplanmanın ardından miting programı saygı duruşuyla başladı. KESK Dönem Sözcüsü’nün konuşmasının ardından program halaylarla devam etti. Halayların ardından da miting sonlandırıldı. Miting, Bolu’da önceki yıllarda yapılan mitinglerden daha kitlesel olurken, özellikle kamu emekçilerinin kitlesel katılımı dikkat çekti.

EDREMIT

Balıkesir’in Edremit İlçesi’nde 1 Mayıs coşkulu bir şekilde kutlandı. Edremit’te bu yılki 1 Mayıs HDP’nin katılımı bahane edilerek iki ayrı yerde kutlandı.

CHP’li belediyenin de tüm olanaklarını kullanarak farklı saatte ve farklı yerde kutlama yaparak güçleri bölmesine rağmen KESK ve DİSK’in de içinde olduğu Emek ve Demokrasi Platformu’nun örgütlediği 1 Mayıs’a katılım yüksekti.

Edremit Vergi Dairesi önünde toplanan kitle kortejler oluşturarak sloganlarla Şehit Hamdibey Meydanı’na yürüdü.

Miting 1 Mayıs şehitleri şahsında yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından örgütleyici kurumlar adına konuşmalar yapıldı. DİSK adına Emekli Sen Edremit Temsilcisi Özden Demirel, 1 Mayıs’ın özüne ve anlamına değinen, devrim ve sosyalizme vurgu yapan konuşmasıyla kitleyi örgütlü mücadeleye çağırdı. BES ve SES temsilcilerinin yaptığı konuşmalarda da güncel saldırılara karşı birleşmenin önemine değinildi.

Eğitim emekçileri tarafından okunan şiirlerin ardından kürsü marşlar ve türkülerini söylemek üzere ozana bırakıldı. 10 yaşındaki bir çocuk da gitariyle ve şarkılarıyla kürsüde yer alarak çocuk tescavüzcülerine, tacizlere karşı farkındalık oluşturdu. Hep beraber söylenen türküler, marşlar ve çekilen halaylar ile miting sona erdi.

Mitinge yaklaşık 800 kişi katıldı.

AYDIN

Aydın’da da işçi ve emekçiler 1 Mayıs için sokağa çıktı.

1 Mayıs mitingi için Aydın Taş Köprü’de bir araya gelen işçi ve emekçilerin önüne barikat kuran polisler yürüyüşe izin vermeyeceklerini ve saldıracaklarını söyledi.

Polisin keyfi tutumu karşısında ise kitle oturma eylemine geçerek bir süre marşlarla bekledi.

Bir süre sonra kitle güzergah değiştirerek sloganlarla Kent Meydanı’na giriş yaptı. Polisin yanından geçilirken “Polis simit sat onurla yaşa!” sloganıyla alana girilerek 1 Mayıs kutlandı.

Taksim-Bakırköy ayrışması, devrim-düzen ayrışmasıdır!

1 Mayıs geride kaldı. İstanbul 1 Mayıs'ı Taksim-Bakırköy tartışmalarıyla geçti. Bu tartışmalar ne bir yer tartışmasıydı, ne de "güvenli", "kitlesele" bir 1 Mayıs kutlama tartışması. Bu tartışmalar iki ayrı sınıfın karşı karşıya geldiği 1 Mayıs gününde, düzen ile devrim arasındaki mücadelenin bir izdüşümüydü. Düzeni aşma iradesi gösterme ve buna uygun bir politik bakışa sahip olma ile, düzen sınırlarını kabullenme ve boyun eğme tutumunun karşı karşıya geldiği bir zemindi Taksim-Bakırköy tartışmaları...

TAKSİM 1 MAYIS ALANIDIR!

Taksim'in 1 Mayıs alanı olduğu gerçeği tartışmasıdır. Bunu bilcümle sendikalar, siyasetler kabul etmek zorunda kalmaktadır. Elbette ki "ama"lı cümleler kullanarak.

Taksim 1 Mayıs geleneği bilindiği üzere büyük bedeller ödenerek yaratılmıştır. Özellikle 77 1 Mayıs'ında sermaye devleti tarafından gerçekleştirilen kanlı katliamla birlikte Taksim Meydanı tartışmasız olarak 1 Mayıs Meydanı olarak tarihe adını yazdırmıştır. Bu katliamla beraber Taksim Meydanı bir yer olmanın ötesine geçmiş, sermaye düzenine karşı işçi sınıfının iradesi haline gelmiştir. Bu irade ve sahiplenışı kırmak için Taksim Meydanı defalarca işçi ve emekçilere kapatılmıştır. 2007-08-09'daki militan mücadelelerin sonucu tekrardan işçi-emekçilere açılan Taksim Meydanı 2013'te bir kez daha yasaklanmış, fakat Haziran Direnişi ile bu yasak zinciri de kırılıp atılmıştır. Ancak devam eden yıllarda sermaye devleti yasakçı tutumunu sürdürmüş, işçi sınıfı ve emekçilerin Taksim Meydanı'na girmesini engellemek için her türlü zorbalığa başvurmuştur. Özetle hala Taksim Meydanı üzerinden iki sınıf arasında bir irade savaşı sürmektedir.

2016 1 Mayıs'ına da bu çerçevede bakabilmek gerekmektedir.

2016 1 Mayıs'ına yasakların, baskının, katliamların, savaş ve saldırganlığın gölgesinde girdik. Bir yanda işçi-emekçilere kölelik koşulları dayatılıyor, yeni saldırı yasaları gündeme getiriliyor ve hak gaspları yaşanıyor; diğer tarafta ise Kürt halkını hedef alan kirli savaş uygulamaları devam ediyor, ülkenin dört bir yanında bombalar patlatılıyor, kitle katliamları yaşanıyor. Böylesi bir tabloda yasak zincirlerini kırma iradesini göstermek İstanbul 1 Mayıs'ı için Taksim iradesini göstermekle eşdeğerdir.

Altını bir kez daha çizelim; Taksim bir

yer tartışması değildir. Bugün bizlere dayatılan kölelik koşullarına, yasak zincirlerine karşı ortaya konan iradenin adıdır. Düzene karşı yürütülen sınıf mücadelesinde devrimci bir tutumla mı hareket ettiğinizin, yoksa uzlaşmacı-icazetçi bir çizgiye mi sahip olduğunuzun bir göstergesidir.

1 MAYIS TOPLANTILARINDAN YANSIYANLAR

DİSK, KESK, TTB, TMMOB'un (4'lü) çağrısıyla 1 Mayıs'a iki hafta kala başlayan toplantılar ile Taksim tartışmaları da başlamış oldu. Bu toplantıların hemen öncesinde 4'lünün "1 Mayıs'ı Taksim'de kutlayacağız" açıklamaları bir 'umut' verse de, geçtiğimiz senelerde Taksim'den kaçış yolu aradıklarını biliyorduk.

Bu yüzden bu yılki Taksim açıklamalarının da bir inandırıcılığı yoktu bizler için. Dertleri görüntüyü kurtarmaktı. Yaptıkları toplantılarla siyasetleri de bu tutumun bir parçası haline getirmeye çalışıyorlardı. Toplantılarda konuşulanlar ayırtıcılarıyla 1 Mayıs öncesinde aktarıldı. Bu yüzden ayrıntıya girmeyeceğiz. Ancak ayırt edici olması ve anlaşılması açısından söz konusu 4'lünün kararları kendi içinde ve sermaye düzeniyle yaptıkları toplantılarda aldığı çok açıktır. Bir hafta içerisinde 3 toplantı yapıp, ilkinde Taksim, ikincisinde Kadıköy üçüncüsünde de Bakırköy'ü tartıştırap karar vermeleri tam bir mizansendir. Taksim ve ardından

Kadıköy istemlerini valiye iletip olumsuz yanıt aldıklarında düzenin kabulleneyeceği bir çözüm aradıkları ise açıktır. Kani Beke'nun "bizim alan tartışmamız olmadı, 1 Mayıs'ın Kadıköy'de yapılması tartışması söylentidir" demesi toplantıların göstermelik olduğunun bir diğer kanıtıdır. Bütün bunların üstüne Davutoğlu'nun 1 Mayıs mesajındaki sözleri ve halen 4'lü tarafından yalanlanmamış olması ise her şeyi ortaya koymaktadır: "Geçtiğimiz Çarşamba günü sendika temsilcileriyle bir yemekte bir araya geldik. Yapılan çok güzel görüşmeler sonrasında 1 Mayıs'la ilgili çok güzel bir uzlaşma örneğine şahit olduk. (...)güzel bir uzlaşma örneği sergileyen bütün sendikalarımıza da teşekkürü bir borç biliyorum"

Söz konusu yemeğe 4'lünün katılıp katılmadığını bilmemekteyiz ancak "güzel bir uzlaşma örneği" sergiledikleri açıktır.

REFORMİSTLER VE 1 MAYIS

Reformizmin siyasal-politik zemini bu 1 Mayıs'ta bir kez daha net bir şekilde ortaya çıkmıştır. 2016 1 Mayıs'ı turnusol olmuştur. Bu sadece Taksim-Bakırköy tartışması üzerinden değil, bütün 1 Mayıs sürecini AKP ve Saray politikalarına karşı mücadele ekseninde başkanlık ve anayasa tartışmalarıyla geçirmişlerdir. Bu çevrelerin sınıftan ne kadar uzak olduklarının, politikalarının düzen tarafından nasıl da belirlendiğinin bir göstergesi olmuştur 2016 1 Mayıs'ı. Toplantılarından eylem alanına, eylem biçiminden politika-

larına kadar bunu açıklıkla görmekteyiz.

1 Mayıs toplantılarında EMEP'in pervasız bir şekilde "Taksim diyenler gitsin biz de ne yapacağımızı konuşalım" demesi, ESP'nin ciddiyyetten yoksun bir şekilde Taksim deyip Bakırköy kararının çıkmasıyla birlikte "birleşiklik" adına Taksim'den çark etmesi, Partizan'dan DHF'ye, Halkevi'nden Kaldıraç'a önce Taksim söyleminde bulunup soluğu Bakırköy'de almaları; özetle reformistlerin "güvenli" ve "kitlesele" bir 1 Mayıs söyleminin arkasına saklanarak yaptıkları Taksim kaçkınlığı 2016 1 Mayıs'ının unutulmaması gereken yanlarını ortaya koymaktadır.

Birkaç örnekle vermeye çalıştığımız bu tablo, reformist çevrelerin düzen sınırlarını tam anlamıyla kabul ettiğini; tabandan bir zorlama veya düzenden geri bir adım olmadığı sürece zincirlerinden memnun olduklarını göstermeye yetmektedir.

Bakırköy 1 Mayıs'ı bu memnuniyeti açıkça gözler önüne sermiştir. "Güvenli" bir eylem adına sermaye devletinin tam denetiminde geçen bir 1 Mayıs gerçekleştirilmiştir. Polisin defalarca arama yapma dayatmasına boyun eğmek, işçi sınıfına ait bir günün güvenliğini katillere emanet etmek demektir. Suroç, Ankara, Diyarbakır, İstiklal ve daha bir çok katliamın altında imzası olan devlete bu kadar güven duyulması ise reformizmin düzenle kurduğu bağın geldiği noktayı ortaya koymaktadır.

Sermaye devletinin dayatmalarını dövizlere, pankartlara müdahale etmeye kadar vardırması ve bunun kabul görmesi, Bakırköy eyleminden yansıyan bir diğer utanç tablosudur. KP'nin polisin "ayar" çekmesiyle pankartlarındaki Tayyip ve Emine Erdoğan'ın resimlerini kendi elleriyle kesmeleri ve bunu da "ilginç çözüm" diye yayınlarında vermeleri ise "güvenli" Bakırköy mitinginden yansıyan "renkli" görüntüler oldu.

Bütün bunlar Bakırköy tercihinin bir yer tercihi olmadığını, politik bir tercih olduğunu göstermektedir.

TAKSİM İRADESİ YENİLMEZDİR!

Öte yandan devrimci ve ilerici güçler 2016 1 Mayıs'ında da Taksim iradesini korumuş, tüm baskı ve yasaklara rağmen 1 Mayıs'ı militan bir direniş günü olarak geçirmişlerdir. Mesele bir yer tartışması olmadığı ölçüde mesele Taksim Meydanı'na girilip girilemediği değil, yönümüzün Taksim olup olmadığı meselesidir. Bu

iradenin bu baskı koşullarında, devrim ve Taksim kaçınılmazlığının yaşandığı koşullarda ortaya konması ise fazlasıyla önemlidir. BDSP dışında Halk Cephesi, Mücadele Birliği, PDD, Devrimci Yolda Özgürlük, DGB-DLB, Alinteri, DAF, Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası, İnşaat İşçileri Sendikası, HKP ve Nakliyat-İş Taksim iradesini ortaya koyan güçler oldu. Ruhları ve beyinleri Bakırköy'de olup Taksim'de boy gösterenler de, Taksim iradesinin basıncı altında kalmışlardır.

Taksim iradesini ortaya koyan devrimci-ilerici güçler devrimci bir taraflaşma yaratmakta başarılı olamamıştır. Bu elbette ki son iki haftaya sıkışan toplantıların ve pratiğin tartışması değildir. Bu temelde devrimci bir sınıf hareketi yaratma hedefi ve çabası esas olmalıdır. Zira sınıftan, sınıfa devrimci müdahale zemininden ve bakışından yoksun olmak, Taksim'i kendi içinde hedefleyen ve darlaştıran bir eksene kayılması anlamına gelmektedir.

Mesele kitleleri Taksim'e yönlendirebilmektir. Bunun çalışmasını yürütmek, bunun çabasını ortaya koymaktır. Buna uygun bir hazırlık ve çalışma örgütlemektir. Maalesef bu 1 Mayıs bu açıdan zayıf geçmiştir. Sınıf devrimcileri olarak bu noktada üzerimize düşen sorumluluklar ortadadır. 1 Mayıs öncesinde bu politik taraflaşmayı sağlamak, çalışmasına erken bir tarihte başlamak, sınıf içerisinde devrimci bir odak olabilmek sorumluluğu bizlerin omuzlarındadır. Zira kendi içerisinde Taksim'i hedefleyen dar pratikçi anlayış bir sonuç üretmeyecektir. Aslolan devrimci bir sınıf hareketini yaratma bakışı ile süreci örgütlemektir.

ZORAKİ TAKSİMCİLER

Halkevi, Kaldıraç, ESP, SODAP ise "dostlar alışverişte görsün" diyerek Bakırköy'e gidip Taksim'de fotoğraf vermeye kalkanlardı. Hiçbiri biz de Taksim'e geldik demesinler. Gülünç olurlar. Taksim-Bakırköy taraflaşması politik bir taraflaşmadır. Tercihini Bakırköy'den yana yapanların Taksim'de boy göstermeye çalışmaları bir anlam ifade etmemektedir. İki farklı politik tutumu aynı anda alabilmek siyasal omurgasızlıktır.

Taksim iradesini biz de gösterdik diyerek, Bakırköy'de düzenin dayatmalarına boyun eğmek, düzenin çizdiği sınırları kabullenmek, hem de böylesi bir taraflaşma varken bunu yapmak Taksim iradesini zayıflatmaya çalışmaktır.

Sonuç olarak; 2016 1 Mayıs'ı geride kalırken sendikalara çöreklenmiş sendikal bürokrasiye ve onu siyasal olarak temsil eden reformizme karşı mücadele yürütmek, sınıf içerisinde alternatif devrimci bir odak oluşturmak günün en temel görevidir. Bu görevler konusunda başarı elde etmek ise devrimci bir sınıf hareketi yaratma çabası ile sıkı sıkıya bağlıdır.

İSTANBUL BDSP

Adana 1 Mayıs'ı üzerine

Sermaye devletinin çok yönlü saldırılarının giderek tırmandığı, kirli savaş politikalarının devrede olduğu, tüm toplumun çeşitli baskı mekanizmalarıyla susturulmak istenildiği bir süreçte; 2016 1 Mayıs'ının kuşkusuz ki çok özel bir anlamı vardı. Tam da bu nedenle sermaye düzeni 1 Mayıs'ın içini boşaltma, etkisizleştirme-ehlileştirme ve de yasaklama saldırılarını devreye soktu. Ancak tüm bu saldırılara rağmen 1 Mayıs'ın tarihsel özünü ve devrimci geleneğine uygun bir şekilde gerçekleştirilmesinin önüne geçilemedi. Bu irade İstanbul'da Taksim şahsında gösterilirken, diğer illerde ise farklı şekillerde temsil edildi.

Adana üzerinden bakıldığında ise, devletin baskı ve yasaklama politikalarına alan açan reformist-icazetçi çevrelerin politik iflasının öne çıktığı bir tablodan söz edebiliriz. Toplumu sindirmek için "canlı bomba" söylemini özellikle kullanan sermaye devleti, korku üzerine kurulu bu politika ile Adana 1 Mayıs tertip komitesinde cisimleşmiş reformist-icazetçi anlayışı da etkilemiştir.

Henüz Adana 1 Mayıs toplantıları yeni başladığında, DİSK ve Türk-İş'e bağlı kimi sendikalar yürüyüşsüz 1 Mayıs mitingi önerisinde bulunarak oldukça geri bir noktadan sürece yaklaştılar. Bütün bu geri yaklaşımlara ise "bombalı saldırı" ihtimali gerekçe olarak sunuldu.

1 Mayıs'ın ön günlerinde KESK, TM-MOB, TTB ve Adana Barosu, tertip komitesi olarak Mimar Sinan güzergâhından yürüyüş olacak şekilde Uğur Mumcu alanında miting yapmak için başvuru

yaptılar. Devletin "güvenlik" bahanesi ile yürüyüşe izin vermemesi üzerine 1 Mayıs tertip komitesi ve diğer bileşenler Atatürk Parkı'nda toplanma konusunda genel bir ortaklaşma sağladı. (Bu süreçte kimi siyasal yapılar İnönü Parkı'nda bir araya gelmek üzerinden çeşitli toplantılar yaptılar ki bu durum ayrıca bir değerlendirmenin konusudur.)

Ancak 1 Mayıs'a sayılı günler kala tertip komitesi bu kararından da vazgeçerek, yürüyüşü zorlamayacaklarını beyan ettiler ve son ana kadar 1 Mayıs mitingini tartışmalı bir durumun içerisinde sürüklediler. Bu da yetmezmiş gibi, 1 Mayıs'a saatler kala gece yarısında toplanıp 1 Mayıs mitingini iptal etmeye kadar işi vardırıdılar. Kaynağını kendilerinin de açıklayamadığı bir "bombalı saldırı" duyumundan hareketle mitingi iptal etme kararı alan bu çevreler, 1 Mayıs sürecine katılan kurumları hiçe sayarak aldıkları bu kararı 1 Mayıs sabahı saat 10'da yaptıkları basın açıklamasıyla kamuoyuna deklare ettiler. Gerek öncesindeki belirsizlik ve hiç bir hazırlığın yapılmamış olması, gerekse iptal kararının medyada "hızlıca" duyulmasının etkisiyle 1 Mayıs'a emekçilerin katılımı oldukça zayıf kaldı. Tertip komitesinin bu kararı aynı zamanda mitingi yapmak isteyen güçlere yönelik saldırganlığın önünü açmış, devletin kolluk gücüne saldırı bahanesi olmuştur.

Tertip komitesinin kararını tanımayan devrimci ve sol güçler 1 Mayıs için 17.00'de toplanma kararı aldılar, ancak yine reformist çevreler nedeniyle bu ka-

rar ortak bir iradeye dönüşemedi. Alana pankartlarla gitmek isteyenlere ise polis azgınca saldırdı, bir çok insan gözaltına alındı. Sonuçta Adana 1 Mayıs'ı kurum temsilcilerinin bireysel katılımıyla yapılan bir açıklama ile sınırlı kaldı.

Adana 1 Mayıs'ında ortaya çıkan sorun alanları reformizmin yaşadığı çok yönlü iflasın yeni bir örneği olmuştur. Reformist çevreler tarafından temsil edilen 1 Mayıs tertip komitesi altından kalkamayacağı bir görevi üstlenmiş, bu görevi yerine getirmediği gibi kendinden menkul iptal kararını kamuoyuna açıklayarak mitingi sabote etmiştir. Polisin özel iş edinerek 1 Mayıs'ı sabote etmesi sık görülür bir durumken, bu kez bu geri anlayış bundan da öte bir zarar vermiştir.

Komünistler olarak bu 1 Mayıs'ı birleşik, kitlesel ve devrimci geleneğine uygun bir şekilde gerçekleştirmek çerçevesinde sürece yaklaştık. Ön hazırlık çalışmalarını da bu şekilde örmeye çalıştığımız 1 Mayıs'ta ise yaratılan yıldırgan atmosfere rağmen kırmızı bayrağı elden bırakmadan duruşumuzu gösterdik. Bu duruş nedeniyle devletin saldırılarından yoldaşlarımız fazlasıyla nasibini almış, gözaltına alınmış, gözaltında işkenceye maruz kalmışlardır. Yasaklamalara, iptal kararlarına ve yıldırgan ruh haline rağmen gösterdiğimiz 1 Mayıs iradesi gözaltında da devam etmiştir. Bundan sora da direnişin kırmızı bayrağını elden düşürmeden, devrimci bir sınıf hareketi yaratma bakışı ile yolumuza devam edeceğiz.

ADANA BDSP

"Direnişimizin sesini 1 Mayıs'a taşıdık"

Kastaş Kauçuk fabrikasında örgütlenme faaliyeti yürüttükleri için işten atılan direnişçi işçilerle konuştuk.

- 1 Mayıs'a nasıl hazırlandınız?

Kardelen Yoğungan: Biz daha işten atılmadan ve direnişe geçmeden önce Ege İşçi Birliği (EİB) yürütmelerinde 1 Mayıs gündemiyle çalışmalarımızı planlıyor ve yapıyorduk. Bunlardan birisi de gerçekleştirdiğimiz işçi pikniğiydi. Pikniğe Ege bölgesindeki birçok fabrikadan ve hemen her sektörden katılım oldu. Pikniğe katılan işçi arkadaşlarımızı 1 Mayıs günü alanlara davet ettik. Özelden kadın işçileri mücadelede bir adım öne çıkma-ya çağırdık.

Direniş çadırımızı ziyaret eden işçi dostlarımızla 1 Mayıs gündemli konuşmalar yaptık. Özellikle bizi hiç yalnız bırakmayan tekstil işçileriyle sohbetler gerçekleştirdik.

- DİSK, KESK, TMMOB bir toplantı düzenledi. Nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sonay Tezcan: Sendikaların 1 Mayıs toplantısına EİB olarak katıldık. Bizden doğru katılan herkes kürsünün işçi kürsüsü olması gerektiğini belirtti. Fabrikalarda yaşanan sorunların dillendirilmesi, direnişçilerin konuşturulması ve ülkedeki gündemlerin yine fabrikalardan doğru konuşmalarla anlatılması gerektiğini vurguladık. Biz Kastaş direnişçileri olarak da söz istedik. Kadın işçilerin sorunlarını anlatmanın ve direnişimizin sesinin 1 Mayıs kürsüsünde yer almasının özellikle içinden geçtiğimiz dönemde daha da önemli olduğunu dile getirdik. Toplantıyı düzenleyen sendikacılar bizim taleplerimizi geçiştirmeye çalıştı ve Kastaş'a kürsüden söz verme konusunu değerlendireceklerini söylediler. Fakat ortada vahim bir tablo vardı. Kürsünün ve çalışmaların içeriğinden çok güvenlik konuşuldu.

Yoğungan: Daha sonraki günlerde yapılan açıklamada direnişteki Dost Cam ve Kastaş işçilerine söz verilmeyeceğini, bunun yerine bir sendikacının bütün direnişleri anlatan bir konuşma yapacağını öğrendik. Sonuç şaşırtıcı değildi bizim açımızdan. Yıllardır süregelen sendikal anlayış kendini bir kez daha gösteriyordu sadece. Kökleşmiş sendikal bürokrasi işçilerin söz almasından, direnişlerin anlatılması ve mücadele deneyimlerinin paylaşılmasından korku duyuyor. İşçilerin mücadele gücünden devlet kadar çekiniyor, yıllardır inmedikleri rahat koltuklarını kaybetmek istemiyorlar. Elbette

Henüz 6 Mart günü kurulmasına rağmen EİB kortejimizde 60'a yakın işçi vardı. Geçen senelere göre genel katılım düşüktü. Alanda bir süre bekledikten sonra çimlere geçip işçi kürsümüzü kurduk. Metal, tekstil, inşaat sektörlerinden işçiler iş yerlerinde yaşadıkları sorun ve haksızlıkları anlattılar.

biz böylesi bir sonuçta ne yapacağımızı, nasıl sesimizi duyuracağımızı EİB toplantılarında hep beraber tartışmıştık. Bu toplantılarda "kurulan kürsü işçilere kapalıysa biz de kendi alternatif kürsümüzü kurarız!" dedik.

- 1 Mayıs'a sayılı günler kala gerçekleştiren polis baskını anlatır mısınız?

Tezcan: Tabi işçilerin örgütlenmesi, sokağa çıkması söz konusu olduğunda devlet faktörünü de anlatmak gerekiyor. İzmir'de Nisan ayının son haftalarında ilerici, devrimci kurumlar polis baskınına uğradı. 28 Nisan günü basılan kurumlardan birisi de Çiğli'de bulunan, bizim de üyesi olduğumuz İşçi Kültür Sanat Evi Derneği idi. Aynı gün Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası İzmir temsilciliği ve Alsancak Gençlik Kültür Evi'ne de polis operasyonu yapıldı. Kardelen ve ben o gün çadır açmamıştık. Çiğli merkezde servis kalkış noktalarında Ege İşçi Birliği'nin 1 Mayıs çağrılarını sınıf kardeşlerimize ulaştırmak adına bildiri dağıtımı yapıyorduk. Hemen yanı başımızdaki kültür evine baskın olduğunu gördük ve gittiğimizde Kardelen'in de içinde olduğu 7 arkadaşımızı gözaltına aldılar. Şu çok açık ki işçi sınıfının uzlaşmaz düşmanı patronlar bu devletin hakimi. Tacizci, baskıcı formen ve müdürü Kastaş patronu kar elde etmek için koruyor. Devlet de polis gü-

cüyle bunlara karşı çıkanları susturmaya, sindirmeye çalışıyor. Bu mücadele eden her kesim için geçerlidir. 1 Mayıs çalışmalarımıza yapılan bu saldırı karşısında biz geri adım atmadık. Direniş çadırımızı açtık. Kardelen'in yerine emekçi bir kadın arkadaşımız "Baskılara karşı artar ek-silmeyiz" dövizini tuttu ve ben de "Yaşasın 1 Mayıs" yazılı döviz tutarak çalışma arkadaşlarımızı selamladık.

Yoğungan: Serbest bırakıldığımızda hemen direniş çadırına gittik hep birlikte. Ege İşçi Birliği, çalışmalarımıza yapılan saldırı karşısında Kastaş fabrikası önüne basın açıklaması çağrısı yapmıştı. Toplanmamızı aksatmak için fabrika 10 dakika önce paydos etti. Sırf arkadaşlarımız bizim sesimizi duymasınlar diye. Fakat biz yaptığımız konuşmalarla bu saldırıların bizleri yıldıramayacağını anlattık. Arkadaşlarımızı örgütlenmeye ve 1 Mayıs günü alanlarda taleplerimizi haykırmaya çağırdık.

- 1 Mayıs gününü nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tezcan: 1 Mayıs günü Alsancak iskele tarafından EİB kortejinde yürüyüşe başladık. Türk-İş sendikasının merkezi Çanakkale'de miting yapacağı kararına karşı çıkan TÜMTİS, Belediye-İş, Petrol-İş Aliağa Şubesi ile yürümeye EİB pikniğin-

de yaptığımız yürütme toplantısında karar vermiştik. Coşkulu sloganlarla alana girdik. Henüz 6 Mart günü kurulmasına rağmen EİB kortejimizde 60'a yakın işçi vardı. Geçen senelere göre genel katılım düşüktü. Alanda bir süre bekledikten sonra çimlere geçip işçi kürsümüzü kurduk. Metal, tekstil, inşaat sektörlerinden işçiler iş yerlerinde yaşadıkları sorun ve haksızlıkları anlattılar. Bu sorunlara karşı mücadele yöntemleri tartışıldı. Yine lise ve üniversiteden işçi sınıfının safında yer alan genç arkadaşlarımız konuşmalar yaptı. Biz Kastaş işçileri adına kısaca sürecimizi anlattık. Kürsüde söz istediğimizi fakat verilmediğini çevrede bizi dinleyenlere de aktardık. Sendikal bürokrasiyi teşhir ettik. Hep birlikte halaylarla forumu bitirdik.

Yoğungan: Bizim forum yaptığımız sırada bir Dost Cam direnişçisinin konuşma yaptığını öğrendik. Bu iyi bir haberdirdi fakat önce hiçbir direnişçiye söz verilmeyeceği söylenip sonradan alelacele Dost Cam işçisini konuşturmaları, Kastaş direnişimizi de bir cümleyle duyurmaları anlaşılır değil. Bu durumu konuşmak için önümüzdeki günlerde kürsüyü oluşturan bileşen ile görüşmeye gideceğiz.

Kocaeli 1 Mayıs'ından işçi ve emekçilere mesajlar

Kocaeli 1 Mayıs mitingine katılan emekçilere "1 Mayıs'ta işçi ve emekçilere ne mesaj vermek istersiniz?" diye sorduk...

Emekli-Sen Kocaeli Şube Başkanı İbrahim Turgut: Emek, dayanışma ve birlik mücadelesi alanlarda kutlandı. Sadece işçi sınıfının değil savaşa sömürüye karşı haykırıldığı bir gündür. Ben tüm yoldaşlarımızın 1 Mayıs'ını kutluyorum.

Bir kamu emekçisi: Bir araya gelmenin bile zor olduğu bir dönemdeyiz. İnsanlar korkular yaşıyor. İşçi hareketi son yıllarda özellikle çok geriledi. AKP iktidarı sürecinde daha da fazla geriledi. Geçmişte edinilen kazanımlar bir bir elinden alınmakta işçilerin. AKP iktidarının kendi içerisinde yaşadığı çatışmalar, çatlaklar mevcutken bir araya güçlü gelebilmek çok önemli. En azından dayanışma destek bir direniş havasının yaratılması gerektiğini önemsiyorum.

BES'ten bir emekçi: 1 Mayıs Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nde dünya ve ülkemiz emekçi halklarının faşizme, emperyalizme karşı seslerini yükselttikleri bir gün olması nedeniyle önemli bir gün. İşçilerin emekçilerin 8 saatlik iş günü mücadelesinin 130 yıllık tarihini bugünlere taşıyan emekçilere kutlu olsun.

Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Derince Şubesi Cemevi Başkanı: Türkiye'de özellikle Ortadoğu'da çok kanlı bir çatışmanın yaşandığı bu günlerde işçi ve emekçilerin birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta kardeşlik ruhunun pekişmesi ve bu saldırılara karşı bir bütün olarak direniş ruhuyla 1 Mayıs'a girmek gerekiyor. Özellikle ülkemizde son yıllardaki çatışmalı ortam gerçekten kardeşliği, işçi ve emekçilerin birliğini bozuyor. Bunun karşısında işçi ve emekçiler birlik ve mücadele ruhuyla alanlara çıkmalı ve bu saldırıları püskürtmeli.

MMO Kocaeli Şube Başkanı: Emek en büyük değerdir. Dili, dini, ırkı, milliyeti her ne olursa olsun merkezi insan olan her şeyin arkasında durmaya çalışıyoruz. Son 15 seneye baktığımız zaman işçi sınıfının sendikalaşma anlamında %50'lerden %11'lere düştüğünü görüyoruz. Bunun yansıması siyasete de oluyor. '80 öncesi sendikal mücadeleden çok geri bir noktaya düştü Türkiye. Bu durum siyasete de yansıyor. İşçi katliamlarında Avrupa'da birinci, dünyada üçüncü sıradayız. Mühendisler olarak alanlarda çalışıyoruz. Dolayısıyla emeğin sömürüsü had safhaya gelmiş durumda. Artık siya-

setin din ekseninden kurtulup daha çok sınıfsal mücadele eksenine oturması lazım. %11 sendikal örgütlülüğün %4'ünün sözleşme hakkı var. Geçmişe bakarsanız grev bile göremiyorsunuz artık. Bu anlamda üzülmüyoruz. Ancak bu mücadeleyi de vermek zorundayız. Bu vesile ile tüm işçilerin 1 Mayıs'ını kutluyorum.

TTB'den bir emekçi: Benim gördüğüm, insanlarda bir korku var. Bombaların patlaması insanları evine hapsetmiş. Ancak yavaş yavaş bu korku süreci yıkılacak. Biz Kocaeli TTB olarak sahadayız, alandayız. Her zaman işçi-emekçi bayramında alanlardayız, sokaklardayız.

ÇHD Kocaeli Şube Başkanı: Çağdaş Hukukçular Derneği olarak her zaman her türlü baskıya zulme karşı ezilenlerin yanında olduk. 1 Mayıs'ta da bu amaçla buradayız. Bundan sonra da aynı şekilde ezilenlerin baskıya uğrayan herkesin yanında olmaya da devam edeceğiz.

Yapı Yol-Sen'den bir emekçi: İyi bir süreçte değiliz. Türkiye eğitimde, sağlıkta, insan hakkında, barışta kardeşlikte çok kötü şeyler yapmaya başladı. Bu yüzden 1 Mayıs bizim kendimizi izah ettiğimiz bir gün olmuş. Bu yüzden 1 Mayıs'ın her gün olması lazım. Çünkü bu hükümetin biz çalışanlara değil ülke halkına çok büyük zararları olmaya başladı.

Bir eğitim emekçisi: Özellikle sokak-

lara çıkmanın zorlaştığı bir dönemde böyle bir kitle ile alanlarda olmaktan mutluluk duyuyorum. İçinde bulunduğumuz bu ortamda savaşın bir an önce son bulmasını istiyoruz. Ayrıca eğitim alanındaki bu müdahaleler karşısında laik, bilimsel bir eğitimin hayata geçmesini istiyorum.

Bir eğitim emekçisi: Zor bir süreçten geçiyoruz. Savaşı biz yaratmadık, engellemeye de ne yazık ki gücümüz yetmiyor. Eğitim alanında toplumda bile yer bulamayan gerici örgütler milli eğitim ve bakanlık eliyle okullara sokuluyor. Okullarda din adına uyduruk yarışmalar yapılıyor. Çocuklar bu şekilde gericiliğin tam da içine çekiliyor. Bu konuda da bir şey yapmaya gücümüzün yetmemesi kötü bir şey.

Bir kadın eğitim emekçisi: 1 Mayıs bütün insanlar için çok değerli. Fakat benim için biraz daha önemli. Şu anda Taksim'de olmayı orada 1 Mayıs'ı kutlamayı çok isterdim. Çünkü 1977'deki kanlı 1 Mayıs'ta ben yeni üniversiteye başlamıştım ve o gün o alandaydım. Birçok arkadaşımı kaybettim. Ondan sonra çok kötü günler geçiriyor insanlar. Bugünkü yaşadıklarımız 12 Eylül döneminde bile yaşanan şeyler değildi. AKP'nin diktatörleri her yeri kadınları çocukları bütün dünyadaki emekçi insanları, Türkiye'deki

her şeyi mahvettiler. Özgürlüklere düşman, bağımsızlığa düşman ve kendi karanlıkları içerisinde o dar Ensarcı bakışla- rıyla kindar ve dindar nesiller yetiştirmeye zorlayan bir sistem. Bunun karşısında olmanın hepimizin görevi olduğunu düşünüyorum. Herkes her zaman, 1 Mayıs katliamını yaratanlardan hesap soruluncaya dek, failleri açıklanuncaya dek alanlarda olmalıyız.

Bir kadın eğitim emekçisi: Zor bir süreçten geçiyoruz. Bugünde herkesin duyarlı olması gerekiyor. Birlik ve beraberlik içinde olmamız gerekiyor. Özellikle biz eğitimcilerin daha duyarlı olması, gelecek nesillerin güvenliği açısından iyi bir gelecek için daha duyarlı olmak gerekiyor. Çok geç olmadan bir şeyler yapmamız gerekli.

Bir kadın işçi: İlk defa 1 Mayıs'a katılıyorum. Çok güzel bir ortam gururlu ve mutluyum. Çok büyük bir kitle var.

Bir kadın öğrenci: Benim Kocaeli'de katıldığım ilk 1 Mayıs'tı. Daha önce İstanbul'da katılıyordum. Burada izinli olması- na rağmen katılım çok azdı. Çoğunluğunu öğrencilerin oluşturduğu bir kitle vardı. Diğer işçilerin de burada diğer sene katılımını bekliyorum. Yine de umudu kaybetmiyoruz.

Avrupa'da 1 Mayıs eylemlerinden...

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs Avrupa'nın dört bir yanında yapılan eylemlerle kutlandı.

1 Mayıs **İsviçre** Basel'de sendikaların ve kitle örgütlerinin yanı sıra "Anti Kapitalist Blok" tarafından kutlandı. 1 Mayıs'a çağrı ise haftalar öncesinden başladı. Yapılan yürüyüş boyunca coşkulu sloganlar haykırıldı. TKİP de yürüyüşe katıldı.

Almanya Wuppertal'daki 1 Mayıs kutlamasında, sendikalar ile yerli ve göçmen parti ve örgütler yer aldı. Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) önünden binden fazla kişi yürüyüşle Luisenplatz'a gelerek miting yaptı. Mitingde belediye başkanı, sendika bürokratları ve politikacılar konuşma yaptılar

Müzik dinletileriyle son bulan mitingden sonra TKİP ve Devrimci Gençlik Birliği, Engels'in evinin önünde bir kutlama daha yaptı.

Frankfurt'ta üç binden fazla kişinin katılımıyla bir yürüyüş ve Römer Meydanı'nda yaklaşık 6 bin kişilik bir miting yapıldı. Yürüyüş ve mitinge sendikalar, yerli ve göçmen parti ve örgütler katıldı. Sendika kortejlerinde politik şiarlar öne çıkarken Türkiyeli örgütlerin kortejlerinde savaş, ırkçılık ve Kürt halkına yönelen kirli savaş öne çıktı.

Miting alanında ise yalnızca sendika bürokratları, belediye başkanı konuşurken, müzik dinletisiyle miting sona erdi. TKİP de kutlamaya katılım sağladı.

Köln'deki 1 Mayıs kutlaması Alman Sendikalar Birliği binası önünden yürünerek Heumarkt alanında miting yapıldı. Yürüyüş ve mitinge Ford işçileri, sendikalar, parti ve örgütler katılırken mitingde yine yalnızca bürokratlar konuştu.

Berlin'de sendikalar tarafından bir yürüyüş ve miting yapıldı. Yine sendika binası önünden yürünerek Brandenburger Tor'da miting yapıldı. Yürüyüşe 4-5 bin, mitinge ise 10 bin civarında bir katı-

lım oldu. Buradaki eylemde iş güvencesi, hak gaspları ve savaş gündemleri öne çıkarken, kortejler coşkulu oldu.

Berlin'de düzenlenen bir diğer sözde "1 Mayıs eylemi" ise Kreuzberg semtinde bu sene 14. defa yapılan "May Fest" oldu. 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltmaya dönük olarak yapılan bu festival tam anlamıyla bir karnaval havasında geçti. Yüzlerce yiyecek ve içecek standının yanı sıra dans ve müzik standlarının yer aldığı bu yılki "May Fest"e 100 binlerce katılım olduğu gözlemlendi.

Duisburg'da yüzlerce kişi 1 Mayısı kutlamak için Hamborn Rathaus önünde buluştu. Saat 11.00'de buluşmalar başlarken ilerici, devrimci örgütlerin 1 Mayıs'ın anlam ve önemine değinen ajitatif konuşmalar yapmasından rahatsız olan sendika bürokratları polisi kışkırtıp, konuşmaları engellemek istedi. Bunun üzerine kısa süreli olarak polisle karşı karşıya gelirken, kitle kararlı biçimde bu saldırıya direnerek polisleri geri püskürttü.

Polisin püskürtülmesinin ardından

başlayan yürüyüşte Kürt hareketi ve birlikte hareket ettiği siyasetlerin kortejlerinde sürekli AKP ve T. Erdoğan'ın protesto edildiği sloganlar atılırken, 1 Mayıs gündemli ve diğer sloganların az atılması dikkat çekti.

Devrimci Gençlik Birliği kortejinde ise, "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın devrim ve sosyalizm", "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "İşgal, grev, direniş", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları haykırılırken "Kapitalizm modern köleliktir, mücadeleye!" yazılı pankart taşındı.

Yürüyüş Duisburg Landschaftspark'ta sona erdi. Burada sendikacılar alandaki sahnede konuşmalar yaptılar. Konuşmalardan sonra program müzik dinletileriyle devam etti. Müzik dinletilerinin ardından kutlama sona erdi.

Her yıl olduğu gibi, bu yılda da 2016 1 Mayıs'ı **İsviçre**'nin hemen her yerinde UNİA Sendikası tarafında örgütlendi. **Lozan** 1 Mayıs kutlamaları da bu sendika tarafından örgütlendi.

Lozan'da önceki yıllara göre daha zayıf katılımın olduğu yürüyüşün ardından bitiş alanına gelindi. Burada çeşitli kurumlar adına yapılan konuşmaların ardından salon etkinlikleriyle 1 Mayıs programı devam etti.

UNİA Sendikası dışında yerli ilerici ve sol güçlerin kayda değer bir katılımı olmadı. 1 Mayıs yürüyüşüne Türkiyeli parti ve örgütlerden TKİP, MLKP ve SYKP katıldı.

TKİP taraftarları üç dilde "Yaşasın 1 Mayıs!" ve "Ya barbarlık ya sosyalizm!" pankartları taşıırken, BİR-KAR da "Tüm emperyalistler Ortadoğu'dan defolun", "Kahrolsun kapitalizm, yaşasın sosyalizm!", "Kapitalizm savaş demektir!" dövizleri ve flamaları ile yürüyüşe katıldı. Aynı zamanda yürüyüş boyunca bildiri dağıtımını yaptı.

Stuttgart'ta yapılan 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine 6 bin civarında işçi ve emekçi katıldı. 1 Mayıs yürüyüşüne başta Türkiye ve Kürdistanlı işçiler olmak üzere göçmenler de yoğun olarak katıldılar. Yürüyüş kolunun miting alanına ulaşmasından sonra Alman Sendikalar Birliği şeflerinin tek konuşmacı oldukları miting programı başladı. Mitingde müzik programına da yer verildi.

Alman Sendikalar Birliği (DGB) bu yılki 1 Mayıs'ı, "Şimdi zaman daha fazla dayanışma zamanıdır" şiarı altında gerçekleştirdi. Devam eden TİS sürecinden dolayı DGB şefi Reiner Hofmann Stuttgart mitinginin baş konuşmacısı olarak seçilmişti.

DGB şefi kapitalistlerin beklediği ve ona yükledikleri misyona uygun bir konuşma yaptı. Bekleneceği gibi kapitalist-

Afrika'da 1 Mayıs

GÜNEY AFRIKA

Güney Afrika'da çalışma koşullarını ve ikramiyelerin ödenmemesini protesto etmek için iş bırakan Eskom elektrik santrali inşaatında çalışan işçiler 1 Mayıs'ta da eylemlerini sürdürdüler. İşçiler hükümeti işçi haklarının gaspına müdahale etmemekle suçluyor.

ZİMBABWE

Zimbabve'de 11 aydır maaşları düzenli ödenmeyen demiryolu işçileri de işçi sınıfının mücadele ve dayanışma gününde eylemlerini sürdürdüler.

MOZAMBİK

Mozambik'te inşaat işçileri 1 Mayıs'ı grevle karşıladı. İşçiler Çin merkezli in-

şaat şirketinden daha iyi ücret ve imzalanmış sözleşmeye uyulmasını talep ediyorlar.

TOGO

1 Mayıs günü Togo'nun başkenti Lomé'de alanlara çıkıldı. Sabah yapılan yürüyüşün ardından kent meydanında buluşuldu. Yaklaşık 700 işçi ve emekçinin katıldığı eylemde kadın emekçilerin katılımı dikkat çekti. Eylemde çalışma yaşamındaki sorunlara dair talepler haykırıldı.

lerin kapıkulu şefinin konuşması yandaşları dışında meydandaki kitle tarafından gülümsemeyle karşılandı. İşçi simsarı sendika ağasının konuşmasının daha başında alan boşalmaya başladı.

Yürüyüşe BİR-KAR "İşçi sınıfının birliği sermayeyi yenecektir" pankartı ve flamalarıyla katıldı. 1 Mayıs öncesinde fabrika çevrelerinde TKİP imzalı afişler yapan sınıf devrimcileri mitinge "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm" pankartıyla katıldılar.

Yürüyüşten sonra MLPD ile birlikte ABZ'de yapılan geleneksel 1 Mayıs kutlamaları akşam saatlerine kadar sürdü. İranlı devrimciler de salon etkinliğine katıldılar.

DGB yürüyüşünden sonra, otonom güçler sınıfsal vurguların belirgin olduğu yeni bir yürüyüş yaptılar. Yapılan yürüyüşe polis cop ve biber gazıyla saldırdı ve birçok insanı yaralayarak gözaltına aldı.

Dortmund 1 Mayıs'ı Stad Tiyatrosunun önünden bir yürüyüşle başladı. Yürüyüşe başta IG Metall ve Ver.di sendikası olmak üzere sendikalar; yerli partiler; Almanya dışından BİR-KAR, DiDF, Nav-Dem, Anadolu Federasyonu ve Alevi Derneği'nin aralarında olduğu kurumlar katıldı.

Mitingin gündeminde metal ve kamu sektöründeki TİS uyuşmazlıklarının yanı sıra göçmenler başlıkları öne çıktı. Yapılan konuşmalara da ağırlıklı olarak bu gündemler damgasını vurdu. "Mülteci krizi" adı altında sorunun bilinçli biçimde ırkçı-faşist saldırganlığın gerekçesi yapıldığına değinildi. Bu çerçevede neo-Nazilerin özel biçimde yoğunlaştığı bir kent olan Dortmund'da bu saldırganlığa karşı uyanık olmanın gereğine işaret edildi.

Yürüyüş ve mitingde "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Faşizme karşı omuz omuza" sıklıkla atılan sloganlar oldu. Katılımın beklenenden zayıf olduğu miting, müzik dinletilerinin ardından sona erdi.

1 Mayıs kutlamasına sahne olan kentlerden biri de **Essen** oldu. Essen'deki

1 Mayıs Rüttenscheider Strasse'de yürüyüşle başlatıldı. Yüzlerce işçi ve emekçi belli bir güzergahtan geçerek kent meydanına geldi.

Yürüyüşe sendikalar, yerli ve göçmen örgütler katıldı. Yürüyüş sırasında ve mitingde günün anlamına uygun sloganlar haykırıldı. Konuşmalarda öne çıkan sorunlar ise TİS uyuşmazlıkları ve mülteciler sorunuuydu.

Yürüyüşün ardından her sene olduğu gibi Zeche Carl'da kurum ve partiler yemek ve bilgilendirme standları açtılar. BİR-KAR da hem yiyecek standı hem de bilgilendirme standı açtı. Ayrıca Kızıl Bayrak gazetesinin satışı yapıldı. Alanda gelecek ay yapılacak olan "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" festivalinin bildirilerinin dağıtımı ve bilet satışı gerçekleştirildi.

TKİP-Yurtdışı Örgütü'nün 1 Mayıs'la ilgili bildirisinin yaygınca dağıtıldığı da gözlemlendi.

On binlerce işçi, emekçi ve genç **Paris** sokaklarındaydı.

Sendikalar Bastille Meydanı'ndan Nation Meydanı'na yürüyüş çağrısı yapmıştı.

Kortejlerin hareket etmesinden kısa bir süre sonra, polisin korteji bölmeye çalışması nedeniyle uzun süreli bir bekleyiş oldu. El Khomri çalışma yasasına karşı gerçekleşen eylemlerde gençliğin kararlı tutumu karşısında rahatsız olan sömürgeci Fransız devletin bu çabaları militan mücadeleden vazgeçmeyen gençliğe yönelikti. Polisin amacı, "yakıp yıkıcılar" olarak lanse ettikleri boyun eğmeyen gençliğe saldırıp direnişi kırmak ve sendikaların kortejlerinde yer alan emekçiler üzerinde terör havası estirmekti.

Sayıları eylemden eyleme artan gençlik kitleleri, polisler tarafından kuşatılmaya çalışılsa da azgın saldırılara karşı boyun eğmeden saldırıları geri püskürttü. Mücadelenin kazanımının etkisiyle kortejlerde gözle görülür herhangi bir eksilme yaşanmadan yürüyüş devam etti.

Yürüyüş boyunca sendikaların, ilerici örgüt ve partilerin kortejlerinde işçi ve emekçilere yoksulluğu, işsizliği geleceksizliği dayatan sisteme karşı başka bir dünyanın mümkün olduğuna değinen konuşmalar yapıldı. Bazı kortejlerden yükselen Enternasyonal marşı ayrı bir heyecan veriyordu.

İşçi sendikalarının yanı sıra öğrenci sendikaları; yerli ve yabancı ilerici siyasetler de Bastille Meydanı'nda oluşturdukları platformdan Türkçe ve Fransızca günün anlam ve önemine yönelik konuşmalar yaptılar. Mitingde türküler ve marşlar eşliğinde halaylar çekildi.

TKİP Paris taraftarları ise yürüyüşe Fransızca "İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!" pankartı ile katılarak, "Kapitalist sömürü ve köleliğe, ırkçı-faşist kudurganlığa, emperyalist saldırganlık ve savaşa karşı 1 Mayıs'ta alanlara, sosyalizm için mücadeleye!" şiarlı TKİP imzalı Fransızca bildirileri yoğun biçimde emekçilere ulaştırdılar.

Sendikalara göre Paris'teki yürüyüşe 70 bin emekçi katıldı. Polisin yürüyüş boyunca devam eden saldırıları, kortejin sonunun Nation Meydanı'na ulaşmasıyla birlikte daha da vahşileşti. Nation Meydanı'ndan Republique Meydanı'na Nuit Debout/Gece Ayakta eylemleri için buluşan kitleye polis Republique Meydanı'nda ayrıca saldırdı.

Hamburg'da her yıl olduğu gibi bu yıl da DGB Sendikası'nın çağrısıyla dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs bir yürüyüş ve miting yapılarak kutlandı. Eyleme sendikaların yanı sıra parti ve örgütler katılım sağladı.

Miting alanında sendika başkanları 1 Mayıs gündemli konuşmalar yaptılar. Konuşmalar esnasında işçiler kurulan kitap ve gazete standlarını gezdiler. Konuşmalardan sonra miting sona erdi.

Mitingin dağılması sırasında polis Halk Cephesi'nin bulunduğu gruba saldırarak 4 kişiyi gözaltına aldı. Yürüyüşe beş bin işçi ve emekçi katıldı.

Bielefeld'de DGB'nin "Kim nereden

gelirse gelsin herkesin eşit şansı olsun! Dayanışma için daha fazla zaman! Çok başardık ve daha fazla başarmak için 1 Mayıs" şiarlarıyla çağrısını gerçekleştirdiği 1 Mayıs mitingi için DGB Sendikası'nın önünden yürüyüş başladı.

2 bin kişilik yerli ve göçmen işçi ve emekçinin katıldığı yürüyüşte "Enternasyonal dayanışmayı yükselt!", "Yaşasın 1 Mayıs!", "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganları atıldı.

TKİP, Marks, Engels ve Lenin resimlerinin ardında "Bütün ülkelerin işçileri birleşin" şiarlı pankart ve bayraklarıyla yürüyüşte yer aldı. TKİP Yurtdışı Örgütü'nün 1 Mayıs'la ilgili bildiri dağıtıldı.

Diğer gençlik örgütleriyle birlikte Revolution Jugend "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" şiarının Almanca olarak yer aldığı pankartıyla mitinge katıldı.

Miting alanında DGB ve IG Metall adına konuşmalar gerçekleştirildi. Toplanma alanlarında oluşturulan bilgilendirme standlarının yanı sıra yoğun bir biçimde yemek standları kurulmuştu. Son yıllarda Türkiyeli örgütlerin bilgilendirme standlarından ziyade yiyecek ve içecek standları açmak konusundaki hummalı tutumları bu yıl da değişmedi.

Fransa'nın **Bretagne** bölgesinin Hennebont kentinde yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş saat 10.30'da başladı 12.30'da sona erdi. Yürüyüşü Fransız işçi sendikaları CGT, FSU, UNSA ve Solidaires organize etti, Ayrıca, Fransız sol partileri de katılım sağladılar

Geçen yıl 1 Mayıs yürüyüşünde işçi sendikalarında ayrışma yaşandı. Aynı zamanda sol partilerde de ayrışma yaşandı ve bu sene 1 Mayıs'a daha güçlü katılım sağlandı. Bu sene Hennebont'taki yürüyüşe katılım 1200'ün üzerinde oldu.

1 Mayıs yürüyüşüne TKİP'nin yanı sıra Kürt hareketi ve Morbihan Alevi Kültür Derneği de katılım sağladı.

St-Brieuc kentinde de 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi. Buradaki yürüyüşe de BİR-KAR ve Türkiyeli örgütler katıldı.

Bretagne bölgesinin Carhaix kentinde de 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi.

Avrupa'da 1 Mayıs

Avrupa'da birlik dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs, ağır emperyalist kriz ve krizin yükünün işçi ve emekçilerin omuzlarına yıkıldığı kemer sıkma politikaları nedeniyle toplumsal huzursuzluğun artmakta olduğu koşullarda kutlandı.

RUSYA

İki milyonun üzerinde işçi ve emekçi 1 Mayıs'ta sokağa çıktı.

Başkent Moskova'da, Kızıl Meydan'da düzenlenen 1 Mayıs gösterisine yaklaşık yüz bin kişi katıldı. Farklı işçi sendikalarının öncülüğünde Kızıl Meydan'da düzenlenen gösteride yapılan konuşmalarda ve taşınan dövizlerde "Vergilerin yükseltilmesine ve fiyat artışlarına hayır", "İşçilerin maaşına zam ve emeklilik yaşının artırılmamasına evet!" gibi talepler dile getirildi.

Ağır kriz koşulları, büyüyen enflasyon, ücretlerde yapılan kesintiler ve işten çıkarmalar Rus işçi ve emekçilerin endişelerini büyütüyor.

St. Petersburg'da da binlerce kişi 1 Mayıs'ta sokağa çıktı. İşçi ve emekçiler, "Sadaka değil, onurlu emekli maaşı!", "Vergiler yerine ücretler artsın!" şiarlarını yükselttiler.

Tüm Rusya'da 2,3 milyon kişinin 1 Mayıs gösterilerine katıldığı açıklanıyor.

İTALYA

İtalya'da ülke genelinde yapılan eylemlerde kesintilere karşı öfke sokağa taşı. Gösterilerde kemer sıkma politikaları protesto edildi.

Sendikaların 'resmi' 1 Mayıs'ı "İş istiyoruz!" şiarı altında Cenova kentinde gerçekleşti. Gösteriye 3 binin üzerinde katılım gerçekleşti. İtalya'da yaygın olan işsizlik gençlerde yüzde 47 oranında.

Torino kentinde düzenlenen 1 Mayıs gösterisinde bir grup genç, Demokrat Parti'yi protesto etmek için meydana yürümek istemeleri üzerine polislin saldırısına uğradı.

Roma'da sendikaların çağrısı ile gerçekleşen yürüyüşe, aralarında göç-

menlerin de bulunduğu binlerce işçi ve emekçi katıldı. Öğle saatlerinde Avrupa emperyalistleri ile Türk hükümeti arasındaki mülteci anlaşması protesto edildi, "Sınırlara hayır" şiarı ile Türkiye Büyükelçiliği'ne yürüyüş düzenlendi, yumurtalar ve boyalar atıldı. Akşam saatlerinde ünlü müzik gruplarının sahne aldığı halka açık 1 Mayıs konserine 800 bine yakın kişi katıldı. İşçi hakları, eşitlik ve özgürlük sloganları atılan etkinlikte, geçtiğimiz Şubat ayında Mısır'da işkence görerek öldürülen üniversite öğrencisi Giulio Regeni olayının aydınlatılması çağrısı da yapıldı. Giulio Regeni'nin, Mısır'ın başkenti Kahire yakınlarında bir banliyöde bulunan cesedi üzerinde işkence izlerine rastlanmıştı.

Milano'daki 1 Mayıs mitinginde sermaye hükümetinin toplu iş sözleşmelerini ortadan kaldırmak istemesi, ayrıca Pazar ve tatil günlerinde çalışma dayatan mağazalar protesto edildi.

Yine birçok kentte irili ufaklı gösteriler yapıldı. Başbakan Renzi, Pisa'da taş ve sebzelerle karşılandı.

İtalya'da son iki yıldır süren İtalyan işçi sınıfının sessizliği 1 Mayıs gösteriler-

rinde de hissedildi. Renzi hükümetinin sendikal bürokrasiyi yedeğine alarak çıkarttığı "Jobs act/İş hareketi" isimli yasanın kabul edilmesiyle işçiler büyük darbe yedi ve işçilerin sendikalara karşı güveni zedelendi.

Fakat metal işçilerinin geçtiğimiz günlerde metal sektöründe başlayan grevi bu durgunluğun kırılacağını ve İtalyan işçi sınıfının yeniden mücadele alanlarına çıkabileceğini gösteriyor.

NORVEÇ

Başkent Oslo'da "Sağ politikayla ilişkini kes-135 bin işsiz var" pankartının asılı olduğu 1 Mayıs alanındaki gösterilere, "grev" yazılı sarı yelekleri ile en kalabalık kitle olan otel ve restoran çalışanları damgasını vurdu. Gösteride yapılan konuşmalarda 135 bin kişinin işsiz olduğuna işaret edilerek, hükümetin işsizlik ve mülteci politikaları eleştirildi. Yanı sıra 6 saatlik işgünü, İş Yasası'na sahip çıkılması, liman işçilerinin uzun süreden beri sürdürdükleri toplu iş sözleşmesi ve diğer sorunlar için verdikleri mücadeleye desteğin artırılması, demiryollarındaki

özelleştirilmenin durdurulması, toplu taşımaya bütçe ayrılması istendi. Avrupa Birliği'nin (AB) kemer sıkma politikaları da protesto edildi.

ALMANYA

Bu yılki 1 Mayıs gösterileri "Dayanışma Zamanı" şiarı altında Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) çağrısıyla gerçekleşti. Ülke genelindeki 500'den fazla gösteriye 390 bin işçi ve emekçi katıldı. Merkezi gösteri Stuttgart'ta yapıldı. Konuşmalarda daha fazla ücret, insanca çalışma koşulları, sığınmacılarla dayanışma, ırkçılığa karşı mücadele konuları öne çıktı. Hamburg ve Köln'deki gösterilere 8'er bin kişi katıldı. Toplu sözleşme sürecinde olan metal işçilerinin eylemlere yoğun katılımı dikkat çekti.

Bu yılki gösterilere katılım geçtiğimiz yıla göre daha az oldu. 2015 te 470 gösteriye 402.000 kişi katılmıştı.

Öte yandan 1 Mayıs gösterilerine gençliğin katılımının yüksek olması ve militanlığı damgasını vurdu.

Bochum, Plauen, Erfurt ve Zwickau kentlerinde neonaziler 1 Mayıs gösterilerine saldırdı.

FRANSA

Fransa'da 1 Mayıs, son yılların en kitlesel gösterilerinden biri oldu. Gösterilerde gündemdeki yeni Çalışma Yasası reformu protesto edildi.

Paris'teki gösteriye 80 bine yakın işçi ve emekçi katıldı. Konuşmalarda işçilerin haklarının elinden alındığı ve işten çıkar-

ABD'de 1 Mayıs protestolara sahne oldu

Wall Street'i işgal Hareketi adına yayınlanan 1 Mayıs açıklamasında "İşgal hareketi sizi %99'un olmadığı bir 1 Mayıs'a davet ediyor" denildi.

İşgal Hareketi New York'ta iş çıkış saatinde bir miting düzenledi.

İşgalciler San Francisco'da da Golden Gate köprüsü üzerinde bir eylem gerçekleştirdi.

Seattle kentinde sokaklara dökülen yüzlerce gösterici polisle çatıştı. Polis göstericilere göz yaşartıcı gaz kullandı.

Göstericiler molotof kokteyli ve taş fırlatarak karşılık verdi. Çıkan çatışmalarda beş polis yaralanırken, en az dokuz kişi gözaltına alındı.

Kent merkezinden sanayi mahallesine doğru ilerleyen grubun çevredeki dükkan, mağaza ve kamu mallarını da tahrip ettiği bildirildi.

maları kolaylaştıran yasa tasarısının geri çekilmesi gerektiği vurgulandı.

Bu yasa tasarısına karşı “Gece Ayakta” eylemlerinin düzenlendiği Republique Meydanı’na gelen kitleye alanı boşaltma çağrısı yapan polis ve kitle arasında gece boyunca çatışmalar yaşandı. göz yaşartıcı gaz ve cop kullanan polis 18 kişiyi gözetim altına aldı.

İSPANYA

İspanya’da işçi ve emekçiler iki büyük işçi sendikası CCOO ve UGT’nin çağrısıyla, ülke genelinde 76 kentte sokaklara çıkarak 1 Mayıs’ı kutladı. Eylemlerde, “Reformlar adı altında yeni iş yasası, ‘Vatandaş Güvenliğini Koruma’ adı altında emekçilerin ağızına vurulan tasma... Sertleştirilen ceza yasaları mücadelelerle kazanılan özgürlükleri ve kazanımlarımızı yok etti. Zaman haklarımızı ve özgürlüklerimizi yeniden kazanma zamanıdır!” denilerek, kemer sıkma politikaları, ücretlerdeki erime ve son yıllarda hayata geçirilen neoliberal iş reformları protesto edildi, mücadele çağrıları yapıldı. Son yılların en politik 1 Mayıs’ı olarak değerlendirilen eylemlere on binlerce işçi ve emekçi katıldı.

PORTEKİZ

Güvencesizleştirmeye Karşı Mücadele Birliği adı altında Lizbon ve Porto’da 1 Mayıs gösterileri düzenlendi. Portekiz İşçileri Genel Konfederasyonu gösterilere güçlü bir katılım sağladı. Gösterilere TAP Havayolları pilotlarının grevi damgasını vurdu. Hükümetin TAP’ı özelleştirme girişimlerine karşı 10 günlük grev kararı alan pilotlar greve başladı.

Grevden dolayı 73 uçuştan 21’i iptal edildi. Grevin şirkete vereceği zararın 70 milyon avro olacağı hesaplanıyor.

İZLANDA

İzlanda’da, hükümetin mücadeleler sonucu istifa ettirilmesinin moral ve motivasyonu ile geleneksel 1 Mayıs gösterilerine geçmiş yıllara nazaran geniş bir katılım gerçekleşti. 1 Mayıs’ta iki büyük

gösteri düzenlendi. Gösterilere sendikaların yanında sol örgütler ve daha önce 1 Mayıs gösterilerinde hiç yer almayan alternatif gruplar da katıldı.

YUNANİSTAN

Yunanistan’daki 1 Mayıs’ta tasarruf tedbirleri adı altında süren yıkım politikalarına karşı çeşitli sektörlerde işçilerin grev ve protesto gösterileri damgasını vurdu.

Yunanistan 1 Mayıs’a toplu taşıma araçlarında çalışanların grevlerinin yanı sıra deniz ve liman çalışanlarının da 24 saatlik grevi ile girdi.

Atina’da İşçi Konfederasyonu ve Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu’nun çağrısıyla Klaftmonos Meydanı’ndan parlamento binasının da bulunduğu Sintagma Meydanı’na yürüyüş düzenlendi. Gösterilerde yapılan konuşmalarda emperyalist krizde işçi ve kamu çalışanlarının haklarına getirilen kısıtlamalar protesto edildi. Yunanistan Komünist Partisi’nin Mücadeleci İşçi Kolları Birliği üyeleri de ayrı bir gösteri yaptı.

Kamu ve özel sektör çalışanları, baş-

ta Selanik olmak üzere birçok kentte de kemer sıkma politikalarını protesto eden yürüyüşler düzenledi.

İNGİLTERE

İngiltere’nin farklı bölgelerinden başkent Londra’ya gelen binlerce kamu ve özel sektör çalışanı, işçi sendikaları üyeleri, demokratik kitle örgütleri, savaş karşıtı gruplar, göçmen örgütleri, öğrenciler ve emekliler, “Marx Hatıratı Kütüphanesi” önünde toplanarak Trafalgar Meydanı’na yürüdü. Onbinlerce kişinin katıldığı yürüyüş boyunca Cameron hükümetinin kesinti politikaları protesto edildi. “Yaşasın 1 Mayıs”, “Tasarrufa hayır”, “Kesintiye Hayır”, “İrkçiliğe son ver”, “Uluslararası Dayanışma”, “Özelleştirmeye Hayır” sloganlarının yazılı olduğu pankartlar taşındılar.

Ayrıca Manchester, Liverpool, Bristol, Cardiff gibi şehirlerde de kitlesel gösteriler düzenlendi.

HOLLANDA

Hollanda İşçi Sendikaları Konfederasyonu’nun Amsterdam’da düzenlediği etkinliğe çok sayıda işçi katıldı.

Amsterdam ve Lahey şehirlerinde düzenlenen etkinliklerde ise toplu sözleşme görüşmelerinde istedikleri sonucu alamayan polisler de gösteri düzenledi. Uzun zamandır eylem yapan polis sendikaları, çalışma şartlarının iyileştirilmesini ve maaşlarına zam talep ediyor.

İSVİÇRE

İsviçre’de emeklilik yaşının yükseltilmesi ve emeklilik maaşlarına yönelik saldırılar içeren reform paketlerine karşı sokağa çıkan işçi ve öğrencilerin katıldığı 1 Mayıs, 50’ye yakın kentte kutlandı.

Zürih’teki 1 Mayıs gösterisine on binden fazla işçi ve emekçi katıldı. Polis 140 kişinin miting alanına girmesini yasakladı. Gösteri sonrasında çıkan çatışmada 10 kişi gözaltına alındı.

AVUSTURYA

Avusturya’nın başkenti Viyana’da, binlerce kişi 1 Mayıs yürüyüşüne katıldı. İktidardaki Avusturya Sosyal Demokrat Parti (SPÖ) tarafından düzenlenen 1 Mayıs yürüyüşünde Başbakan Faymann’ın resimlerini yüzüne yapıştıran bir grup, üzerinde “Sığınmacılar hoş geldiniz” yazan kara bir tabut taşıdı.

BALKAN ÜLKELERİ

Bulgaristan’da Bulgaristan Sosyalist Partisi ve Sol Bulgaristan adlı koalisyon ortakları başkent Sofya’da gösteri yaptı. Göstericiler eski Bulgaristan ve Sovyetler Birliği bayraklarının yanında kırmızı bayraklar taşıdılar.

Karadağ’ın başkenti Podgorica’da, Bağımsız Sendikalar Birliği tarafından “Güvenli iş, güvenli hayat” sloganıyla miting yapıldı. Yüzlerce işçinin katıldığı mitingde, ülkedeki ekonomik ve sosyal koşulların iyileştirilmesi çağrısında bulunuldu.

Hırvatistan’ın başkenti Zagreb’de de Bağımsız Sendikalar Birliği tarafından “Kazançsız halk” sloganıyla miting düzenlenirken, Bosna Hersek ve Sırbistan’daki halk 1 Mayıs’ı doğa gezileri ve piknik yaparak geçirdi.

KÜBA

Küba’nın başkenti Havana her yıl olduğu gibi bu yıl da en kitlesel 1 Mayıs yürüyüşüne sahne oldu. 600 bin kişinin katıldığı devasa mitingde ABD ile yenilen ilişkilerle karşı devrimci ideallerde geri dönüş olmayacağı vurgusu yapıldı.

VENEZUELA

En kitlesel 1 Mayıs yürüyüşlerinden biri de Venezuela’da düzenlendi. Yürüyüş öncesi Devlet Başkanı Nicolas Maduro asgari ücrete yüzde 30, emekli maaşlarına ise yüzde 60’a varan zam yapıldığını açıkladı.

ŞİLİ

Şili’nin başkenti Santiago’da binlerce

KOLOMBİYA

Kolombiya’nın başkenti Bogota’daki 1 Mayıs mitinginde işçi ve emekçiler ücretlerin yükseltilmesi, sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi taleplerini yükselttiler. Hükümetin neoliberal politikaları, taşeron çalıştırma ve özelleştirmeler protesto edildi.

MEKSİKA

Başkent Mexico City’de on binlerce

Latin Amerika’da 1 Mayıs

kişi 1 Mayıs’ta sokaklara çıkarak yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe polis saldırdı.

işçi, emekçi ve öğrenci CNTE sendikasının çağrısıyla alanlara çıktı. Gösteriye iki yıl önce kaybedilen 43 öğrencinin aileleri de katıldı. Mitingde kayıp öğrenciler için saygı duruşunda bulunuldu, işçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelik saldırıları içeren reform paketi protesto edildi.

BREZİLYA

Brezilya’da birçok kentte onbinlerce işçi ve emekçi 1 Mayıs’ta sokağa çıktı. Brezilya’daki 1 Mayıs gösterilerine ‘darbe’ tartışmaları rengini verdi.

BOLİVYA

Bolivya’nın başkenti La Paz’daki mitingde konuşan Devlet Başkanı Evo Morales işçi ücretlerinde yüzde 6’lık zam müjdesi verdi. Bolivya İşçi Merkezi’nin düzenlediği mitingde 1 Mayıs’ın yanı sıra kömür işletmelerinin kamulaştırılmasının da 10. yıldönümü kutlandı

GUATEMALA

Başkent Guatemala City’de 1 Mayıs gösterilerinde eylemciler, Ulusal Saray’ın önünde Başkan yardımcısı Roxasana Baldetti’nin kuklasını yaktılar.

EKVADOR

Başkent Quito’daki 1 Mayıs yürüyüşüne binlerce kişi katıldı.

Asya kıtasında 1 Mayıs

Asya'daki 1 Mayıs gösterilerinde "Ucuz iş gücüne son!", "Daha iyi ve güvenceli çalışma koşulları", "İnsanca bir yaşam!" çağrıları yükseltildi.

ENDONEZYA

Endonezya'da, çevre illerden otobüslerle gelen işçilerle beraber yaklaşık 100 bin kişi 1 Mayıs'ta başkent Cakarta meydanlarını doldurdu. İşçiler, insanca yaşayacak ücret taleplerini yükselterek sloganlar eşliğinde başkanlık sarayına doğru yürüdü. Yürüyüş boyunca düşük maaşlar, yetersiz sağlık güvencesi, taşeron işçilik protesto edildi, hükümetin politikaları eleştirildi.

Yürüyüşte, Adidas için ayakkabı üreten ve günde 1 dolar kazanan fabrika işçisi kadınların yoğunluğu dikkat çekti

1 Mayıs nedeniyle 17 bin 300 polis görevlendirildi.

İşçilerin büyük bir kısmı 1 Mayıs kutlamasına Endonezya İşçi Konfederasyonları Birliği'nin hazırladığı bir etkinlikte stad-yumda devam etti.

Endonezya'da 111 milyon işçi var, ancak bunlardan yarısı oldukça kötü koşullarda çalışıyor.

BANGLADEŞ

1 Mayıs'ta başkent Daka'da sokağa çıkan işçiler insanca çalışma koşulları, ücretlerin yaşanabilecek düzeye çıkartılması, işyerlerinde güvenlik önlemlerinin alınması ve sendikalaşma için yürüdü.

Bangladeş kölelik koşullarında çalıştırılan işçiler ve iş kazaları nedeniyle işçi cehennemi olarak biliniyor.

FİLİPİNLER

Filipinler'de 1 Mayıs Hareketi Sendikası'nın (KMU) çağrısına uyan binlerce işçi, 1 Mayıs dolayısıyla başkent Manila'da 8 saatlik iş günü, daha yüksek ücret, daha iyi çalışma koşulları talep ederek yürüdü. Gösterilerde 13 Mayıs 2015 tarihinde Venezuela City'de Kentex ayakkabı fabrikasında çıkan yangında yanarak hayatını kaybeden 72 işçinin ölümü ile ilgili olarak firma, hükümet ve yetkililer arasında sorumlular bulunamaması protesto edildi.

Devlet başkanını istifaya çağırarak işçiler, başkanın kuklasını yapıp ateşe verdi.

MALEZYA

Başkent Kuala Lumpur'da toplanan işçiler 1 Mayıs dolayısıyla hükümetin asgari ücret artışına karşın daha çok zam talebiyle gösteri yaptı.

TAYVAN

Başkent Taipei'de binlerce işçi yüksek maaş ve daha iyi çalışma koşulları ve iş saatlerinin düşürülmesini talep etti.

TAYLAND

Tayland'ın başkenti Bangkok'ta 5 gün sürecek 1 Mayıs kutlamaları başladı. Gösterilerde yoğunluk tekstil işçilerinden oluşuyor. İşçiler çalışma koşullarının düzeltilmesi ve ücretlerinin artırılması taleplerini yükseltiyor.

KAMBOÇYA

Başkent Phnom Penh'de binlerce işçi ücretlerine zam yapılması ve daha iyi çalışma koşulları talep ederek yürüdü. Gösteriye katılanlar yoğunluklu olarak tekstil ve ayakkabı işçileriydi. Yapılan konuşmalarda hükümete tekstil ve ayakkabı işçileri için asgari ücretin aylık 207 dolara çıkartılması çağrısı yapıldı.

Kamboçya'da 1007 tekstil ve ayakkabı fabrikasında 754 bin işçi çalışıyor ve asgari ücret 140 dolar.

HONG KONG

Hong Kong'da binlerce işçi 1 Mayıs'ta yoğun iş sömürsünü protesto etti. 'Kapitalizmin Cenneti' Hong Kong'da 1.3 milyon işçi açlık sınırının altında yaşıyor.

GÜNEY KORE

Başkent Seul'de on binlerce işçi 1 Mayıs'ta hükümetin esnek çalışma tasarısını protesto ederek asgari ücretin artırılması talebiyle sokaklara çıktı. Kore Sendikalar Konfederasyonu'nun çağrı yaptığı gösteriye 30 bin işçi katıldı. 15 kentte gösteriler düzenlendi.

Hükümet esnek çalışma yasasıyla işten atılmaları kolaylaştırıyor. İşçiler ayrıca asgari ücretin 6 dolardan 8,73 dolara yükselmesini istedi.

HİNDİSTAN

Hindistan'da 2016 1 Mayıs'ına Bangalore tekstil işçisi kadınların kitlesel gösterisi ve tekstil sektöründe yaşanan grevler damgasını vurdu. Tekstil işçileri asgari ücretin yükseltilmesini talep ediyorlar.

İşçi ve emekçiler ayrıca sayısız kentte 1 Mayıs'ta yürüyüşler, gösteriler, mitingler düzenleyerek sokaklara çıktı.

PAKİSTAN

Pakistan'ın başkenti İslamabad yakınlarındaki Ravalpindi kentinde 1 Mayıs'ta gösteri düzenleyen işçiler, asgari ücretlerin artırılması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi talebiyle yürüdü.

Başkent İslamabad'da Pakistan İşçileri Federasyonu tarafından düzenlenen gösteriye yüzlerce işçi katıldı. Şehrin G-7 bölgesinde toplananlar, "İşçiler kardeşler!" şeklinde slogan attı.

Pakistan'da 1 Mayıs ülke genelinde resmi tatil.

FİLİSTİN

Batı Şeria'nın Nablus kentinde 1 Mayıs günü binlerce Filistinli asgari ücretin artırılması talebiyle sokağa çıktı.

Filistinli İşçi Sendikaları Birliği'nin Gazze'deki Bakanlar Kurulu binası önünde düzenlediği gösteriye katılan yüzlerce kişi, çalışma şartlarının iyileştirilmesini talep etti.

Gazze'de işsizlik yüzde 60'a, yoksulluk oranı yüzde 70'e ulaştı. Gazze'de 2011 yılında 50 bin kişi işsizken, bu sayının günümüzde çeyrek milyona ulaştığı belirtiliyor.

BAHREYN

Rejim karşıtı protestoların büyük bir baskıyla karşılandığı Bahreyn'de, 1 Mayıs gösterilerinin yasaklanmasına rağmen,

halk ülke genelinde sokaklara dökülerek işçi haklarının iyileştirilmesini istedi.

SUUDİ ARABİSTAN

Mekke'de bulunan "Saudi Bin Laden Group" tekelinin, petrol fiyatlarında yaşanan düşüşü bahane ederek 50.000 işçinin işine son verdiğini açıklaması üzerine, yüzlerce işçi büroyu işgal ederek 4 aydır ödenmeyen ücretlerini talep ettiler.

Çoğunluğu Mısırlılardan oluşan işçiler 1 Mayıs sabahı işyerine ait otobüsleri ateşe verdiler.

İRAN

1 Mayıs öncesinde İran'da işçi liderlerine karşı saldırılar arttı ve çok sayıda işçi lideri gözaltına alındı.

8 yıl aradan sonra İran'da 1 Mayıs kutlamalarına izin verildi. Eylemde işçiler emeklilik yaşının düşürülmesini ve işçi sigortasının yaygınlaştırılmasını talep etti.

LÜBNAN

Lübnan Komünist Partisi'nin çağrısı üzerine El-Berbir bölgesinde bir araya gelen Lübnanlı işçiler haklarının iyileştirilmesi taleplerini içeren pankartlar açtılar, Lübnan bayrağı ve Komünist Parti flamları taşıdılar.

Lübnan'da asgari ücret 570 dolar. Ülkede 1,2 milyon Suriyeli sığınmacı bulunuyor ve bu da iş imkanlarının azalmasının bahanelerinden biri olarak kullanılıyor.

TUNUS

Tunus Halk Cephesi başkent Tunus'ta 1 Mayıs yürüyüşü düzenledi. Yürüyüşte "Yaşasın Tunus'taki emekçilerin mücadelesi", "Devrim üretenlerindir" gibi pankartlar açıldı.

UKRAYNA

Ukrayna'nın başkenti Kiev'de Ukrayna Komünist Partisi tarafından organize edilen 1 Mayıs etkinliklerine polis saldırdı. 15 kişi gözaltına alındı.

KIRIM

Kırım'da 1 Mayıs nedeniyle büyük çaplı kutlama etkinlikleri düzenlendi.

Şehir merkezinde toplanan ve men-sup oldukları kurumları temsil eden kıyafetler giyen göstericiler, Rusya bayrakları ve sembolleriyle yürüdü. Gösteriye 50 bin kişi katıldı.

Göçler, mülteciler, sorunlar ve sorumlular - 1

2014 yılında dünyada 59,5 milyon insan yerini yurdunu terk etmek zorunda kaldı. Bu, 2005 yılı ile kıyaslandığında yüzde 60 (37,5 Milyon) daha fazla insan demektir. İkinci dünya savaşından bu yana en büyük göç akımı yaşanıyor. 2015 yılında Ortadoğu'daki savaş hali nedeniyle, bu sayıya birkaç milyon göçmen daha eklendi. Birleşmiş Milletler'e bağlı Göçmenlere Yardım Örgütü'nün verilerine göre günde 42 bin 500 kişi göçmen olarak yollara düşmektedir.

BM göçmenler sorumlusu Antonio Guterres kapitalist metropollerde (Kuzey Amerika ve Avrupa) sığınma talebinde bulunanların sayısının, dünyadaki göç hareketinin sadece bir kısmını oluşturduğunu söylüyor. Yani 2014 yılında ABD ve Avrupa Birliği ülkelerine ulaşabilenlerin sayısı çok sınırlı. Mesela Avrupa'ya yüzde 5, yani 714.000 kişi ulaşabildi. Bu rakam ABD için 125 bin kişidir. Keza göçmenlerin yüzde 86'sının üçüncü dünya ülkeleri tarafından mülteci olarak alındığının tespit edildiği açıklandı.

Kapitalist metropoller, göçmenlerin bu ülkelere ulaşamaması için insanlık dışı önlemler almaktadırlar. Macaristan, Sırp sınırını korumak için 175 km'lik duvar ördü. NATO sınır teli gerdi. Hırvatlar sınırını kapattı. İspanya'nın Kuzey Afrika sınır çizitleri senelerdir var. Bulgaristan Türkiye sınırına 36 km uzunluğunda çelik tel hatlarla duvar örüyor. Yunanistan 2014 yılında Türkiye sınırına 12 km koruma sınırı inşa etti. Slovakya Hırvat sınırına koruma çizitleri kurdu. Sınır kontrolleri sıklaştırıldı ve hatta askeri müdahaleler yaşandı. Avusturya sınır bölgesi Spielfeld'e sınır çizitleri çekme kararı aldı. ABD Meksika sınırına 1200 km'lik sınır koruma çelik duvar ve çizitleri çekti. Halihazırda çok sıkı sınır kontrolleri uygulanmaktadır. Silah üreten kapitalist şirketlere, sınır koruma sistemlerini daha güvenli kılan modern

tekniklerin geliştirmesi talebi iletili.

Dünyanın göçmen katili denizi Akdeniz ve Ege'dir. 2011 yılında 1500, 2012'de 500, 2013'te 600, 2014'te 3270, 2015'te 3771 göçmen, denizde boğularak öldü. 2015 yılında 1.004.356 göçmen denizlerden geçerek Avrupa'ya ulaşabildi, 3771'i ise öldü.

Göç etmek zorunda kalan insanların büyük bir bölümü komşu ülkelere göç etmiştir. Dünyada göç alan ilk 10 ülke istatistiğine göre en fazla göçmen alan ülke 2015 yılı itibarıyla 1.81 milyon göçmenle Türkiye'dir. Onu sırasıyla Pakistan (1.5 milyon), Lübnan (1,2 milyon), İran (0,98 milyon), Etiyopya (0,70 milyon), Ürdün (0,66 milyon), Kenya (0,55 milyon), Çad (0,42 milyon), Uganda (0,42 milyon), Sudan (0,36 milyon) izliyor. Göç veren ilk 10 ülke ise sırasıyla Suriye (4,2

milyon), Pakistan (2,6 milyon), Somali (1,1 milyon), Güney Sudan (0,75 milyon), Sudan (0,65 milyon), Kongo (0,54 milyon), Myanmar (0,46 milyon), Merkez Afrika Cumhuriyeti (0,47 milyon), Irak (0,39 milyon) ve Eritre'dir (0,39 milyon).

Toplam 510 milyon nüfusu olan Avrupa Birliği ülkelerinde tüm göçmenlerin oranı yüzde 6,7'dir. 2015 yılında toplam 1,1 milyon göçmen Avrupa'ya ulaşabilmiştir. Bunların 476 bin 649'u Almanya'da iltica dilekçesini verdi. Almanya sayı olarak en fazla göçmen almış olmasına rağmen, nüfusa oranı ele alındığında geride kalmaktadır. Mesela 2014 yılı için her 1000 kişiye karşılık 8,4'le ilk sırada İsveç vardır. Yine bindelik orana vurulduğunda onu sırayla Macaristan (4,3), Avusturya (3,3), Malta (3), İsviçre (2,9), Danimarka (2,6), Norveç (2,6), Al-

manya (2,5) izlemektedir. 2015 yılı için ise Almanya İsveç, Macaristan ve Avusturya'nın ardından dördüncü sıradadır.

İltica dilekçelerinin Almanya'da işlem süresi 5,2 aydır. Kabul edilen dilekçe oranı yüzde 48,5'tir. Geldiği ülkeye göre kabuller de değişmektedir. Mesela Suriyeli ilticacıların kabul oranı yüzde 95,8 iken, Arnavutluk'tan gelenlerin verdiği dilekçelerin kabul oranı sıfırdır.

Almanya'ya 2015 yılında toplam 441,899 iltica dilekçesi verildi. Bu mültecilerin geldikleri ülkeler sırasıyla Suriye %35,9, Arnavutluk %12,2, Kosova %7,6, Afganistan %7,1, Irak %6,7, Sırbistan %3,5, Eritre %2,5, Makedonya %2,1, Pakistan %1,9, tanımlanamayan %2,7, diğer %17,5'dir.

(Devam edecek)

D. KÖROĞLU

Libya açıklarında göçmen katliamları

Emperyalistlerin Ortadoğu'daki hegemonya mücadelesinin sonucunda ortaya çıkan "mülteci krizi" baskı ve köleleştirme uygulamalarıyla "çözüm"e kavuşturulmaya çalışılırken, Akdeniz'de göçmen katliamları yaşanmaya devam ediyor. "Mülteci krizi"ne sözde "çözüm" olarak Türkiye ile AB arasında varılan anlaşma Akdeniz'deki göçmen katliamlarını arttırmış durumda. 2016 başından bu yana denizlerde bin 350 göçmen kat-

ledilirken, 29 Nisan'dan 3 Mayıs'a kadar 113 kişi yalnızca Libya açıklarında yaşamını yitirdi.

Uluslararası Göç Örgütü (IOM) tarafından yapılan açıklamada 29 Nisan'dan beri Salı günü itibarıyla 110'dan fazla kişinin katledildiği duyuruldu. IOM sözcüsü Salı günü yaptığı açıklamada, "Cuma gününden bu yana öğrenebildiğimiz kadarıyla yalnızca Libya açıklarında 4 tekne batarken 113 kişi öldü" ifadelerini

kullandı.

IOM 4 olaydan birinden kurtulanlardan aldığı bilgiler doğrultusunda göçmenlerin teknesinin batması sonucunda 84 kişinin kaybolduğunu, 29 kişinin ise boğularak yaşamını yitirdiğini aktardı.

AB ile Türkiye arasında varılan anlaşmayla birlikte Balkanlar üzerinden Avrupa'ya ulaşma güzergahlarında baskılar artınca, göçmenler daha zorlu bir şekilde Akdeniz'i geçerek Avrupa'ya ulaşmaya zorlanmış bulunuyor.

2016 yılının başından itibaren ço-

ğunluğu Akdeniz'de olmak üzere bin 350 göçmenin katledildiği bildirilirken bu sayı 2015 yılında bin 733 olmuştu.

IOM tarafından açıklanan rakamlara göre 2016 yılında 28 bin 595 kişi Akdeniz üzerinden İtalya'ya ulaşırken, 154 bin 860 kişi de Yunanistan'a geçiş yaptı.

Libya'dan İtalya'ya geçen göçmenlerin çoğunlukla Batı Afrika ve Somali Yarımadası'nda tırmandırılan dinci-gerici savaşlardan kaçanlar olduğu; Yunanistan'a geçen göçmenlerin ise çoğunlukla Suriye, Irak ve Afganistan'daki barbarlıktan kaçtığı belirtildi.

Sermaye iktidarı Kürt halkına karşı onur kırma savaşı yürütüyor

Özgürlüğü uğruna direnen halklar teslim alınamaz!

“Kürt açılımı”, “Oslo süreci”, “Çözüm Süreci” adı altında Kürt halkını yıllarca oyalayan dinci-gerici AKP iktidarı, geçen yılın Temmuz ayında maskelerini bir kenara attı. Yozlaşmış, rüşvetçi, zorba iktidar toplumsal meşruiyetini yitirince ırkçı-şovenizme sarılıp Kürt halkına savaş ilan etti. Hiçbir kural, yasa veya değere bağlı olmadan yürütülen kirli savaşın hedefi kaçak sarayın tiranı tarafından “ya baş egecekler, ya baş verecekler” şeklinde ilan edildi.

İrkçi-inkarcılık devletin Kürt sorununa dair resmi politikasıydı. Din istismarını esas alan AKP ise resmi çizginin dışında olduğunu iddia ederek, Kürt sorununu çözeceğini ilan etmişti. Oysa riyakarlıkta diğer sermaye partilerini fersah fersah geride bırakan dinci-gericilik, iktidarı ele geçirince ırkçı-inkarcılıkta da birinci olduğunu kanıtladı.

‘ONURSUZ TESLİMİYET YA DA İMHA’ DAYATIYORLAR

Seçim hezimetinden sonra başlatılan kirli savaşın saraydaki tiran tarafından ilan edilen hedefi, Kürt halkının eşitlik ve özgürlük özlemlerini boğmaktır. Bu niyetlerini fütursuzca ilan etmekten çekinmeyen iktidarın efendileri, “ya teslim olup onursuz bir yaşama razı olacaksınız, ya sizi hendeklere gömeceğiz” türünden iğrenç nutuklar atıyorlar.

Artık maskesizler, rezil niyetlerini açıkça ilan ediyorlar. Bu hedeflerine ulaşmak için ölçsüz vahşet, iğrençlik, küstahlık sergiliyorlar. İlan ettikleri hedefe ulaşabilmek için sadece kirli savaş timlerini değil savaş suçlusu medyalarını, kaleşörlerini, tarikatlarını, aktrollerini, tecavüzcü vakıflarını ve bilumum linç kıtalarını kullanıyorlar. Görünen o ki, kaçak saray tiranından alta doğru yayılan bu “seferberlik ruhu” sağlam bir özgüven-den çok korkuya dayalı saldırganlıktan feyz alıyor.

KÜRT HALKI ŞAHSINDA İNSANLIĞA KARŞI SUÇ İŞLİYORLAR

“Hendekleri kapatma” söylemiyle Kürt hareketinin kitle desteğinin güçlü olduğu mahalleleri hedef alan devlet, aylarca devam eden kuşatma ve sokağa çıkma yasakları uyguluyor. Kuşatılan mahalleler, IŞİD’e özentinin yansıması olan “Esadullah Timi” gibi isimler kullanan özel savaş güçlerinin “insafına” terk ediliyor. Tecavüz etme ve öldürme yetkileri olduğunu söyleyen bu timler Türk ordusunun tank ve topları eşliğinde

Yaşanan tarifsiz acılara, ödetilen ağır bedellere rağmen Kürt halkının onursuz teslimiyete razı olacağına dair hiçbir veri yok. Bu durum kurlsız savaşı icra eden dinci iktidarı daha da kudurtuyor. Oysa bu ortaçağ zihniyetlilerin bilmeleri gerekiyor ki, eşitlik ve özgürlük uğruna direnen bir halka hiçbir zorba diz çöktüremez.

saldırıyorlar. Yüzlerce genci sığındıkları bodrumlarda yakan timler, cesetleri sokaklarda çürümeye terk ediyor, tahrip ettikleri yapıların duvarlarını ise iğrenç ırkçı-faşist yazılarla dolduruyorlar.

Toplu cinayetlerin işlendiği kirli savaşta Kürt halkının onurunu hedef alan sistemli bir psikolojik savaş da icra ediliyor. Polis araçlarına bağlanmış ceset sürüklemek, çıplak kadın cesetlerini teşhir etmek, yatak odalarında çekilen silahlı fotoğraflar yayınlamak, enkaza çevrilmiş okullarda tahtalara ırkçı mesajlar yazmak, evlerde kadın iç çamaşırları sergilemek, gözleri oyulmuş, kafaları tanklarla ezilmiş cesetleri sokaklara atmak vb...

Vahşetle iğrençliğin aynı karelere sığdırıldığı bu kurlsız savaşta Kürt halkı şahsında ağır bir insanlık suçu işleniyor. Bir halkı katlederek bitiremeyeceğini bilenler, işgalci İsrail ordusunun Filistin halkına karşı izlediği savaş taktiklerini kullanarak Kürt halkını onursuz bir teslimiyete zorluyorlar.

İsrail ordusunun taktikleriyle Kürt halkına karşı yürütülen savaşa güzelleme-dizen dinci medya da bu suça aktif bir şekilde ortaklık ediyor. Savaş suçu işleyenler, dinci-gericiliğin etkisi altındaki toplum kesimlerini kirli savaş destekçisi konumuna düşürerek dipsiz bir yozlaşma batağının içine itiyorlar aynı zaman-da.

KANLI RANT PEŞİNDELER

Kuşatılan mahallelerde sağlam ev bırakmayan özel savaş timleri, AKP iktidarının rant katarı TOKİ'ye alan da açıyorlar. Halkı sürgün eden, evinde kalanı katleden, evleri yağmalatan dinci iktidar, yıktığı mahalleleri kamulaştırıp TOKİ'ye havale etmekten de utanmıyor. Diyarbakır'ın Sur ilçesini kamulaştırma çalışmalarına başlayan iktidar, Kürt halkına karşı icra ettiği kurlsız savaştan bile kanlı rant devşirecek kadar düşkün olduğunu dünya-aleme gösteriyor.

KÜRDÜ KÜRDE KIRDIRMAK İSTİYORLAR

Mahalleleri binlerce özel tim, komando, asker ve polisle kuşatan sermaye devleti, Deniz Kuvvetleri muharip birliklerini bile savaşa sürdü. Hem orduyu hem ‘polis ordusu’nu savaşa sürenler, buna rağmen on binlerce “kent korucusu” istihdam etme hazırlıklarını da sürdürüyorlar. 90’lı yılların kirli savaşından baki kalan 70 bini aşkın köy korucusuna, on binlerce kent korucusu ekleme çalışmalarının başlatıldığını İçişleri Bakanlığı duyurdu. Son dönemde özel savaş timlerinin girmek istemedikleri “tehlikeli sokaklara” korucuları önden gönderek ölüme sürdükleri bildiriliyor. Yansı-

yan haberlere göre korucuların bir kısmı savaşa katılmayı reddederek istifa etti. Buna rağmen binlerce kişiyi “bekçi” adı altında işe almaya hazırlanan AKP iktidarı, Kürdü Kürde kırdırma planını uygulamak için girişimlerini sürdürüyor.

DİZ ÇÖKTÜRME HEVESLERİ KURSAKLARINDA KALACAK

Sermaye devletin devam eden kurlsız savaşı Kürt halkına ağır bedeller ödetiyor, tarifsiz acılar yaşamasına yol açıyor. İnsani yardım çalışmaları yürüten demokratik kitle örgütleri göçe zorlananların sayısının 300 bini aştığını belirtiyorlar. Öldürülen çocuklarının cesetlerini bulamayan çok sayıda aile var. Bu halkın yaşam alanları, tarihleri, kültürleri yağmalanıyor.

Yaşanan tarifsiz acılara, ödetilen ağır bedellere rağmen Kürt halkının onursuz teslimiyete razı olacağına dair hiçbir veri yok. Bu durum kurlsız savaşı icra eden dinci iktidarı daha da kudurtuyor. Oysa bu ortaçağ zihniyetlilerin bilmeleri gerekiyor ki, eşitlik ve özgürlük uğruna direnen bir halka hiçbir zorba diz çöktüremez. Bundan dolayı diğerleri gibi dinci-faşist iktidar da Kürt halkının direnişine çarpacak ve kazanan kirli savaş değil, özgürlüğü ve onuru için direnen Kürt halkı olacaktır.

Kirli savaş politikalarının bedelini halklar ödüyor!

Kilis'e füze düşmeye devam ediyor. Suriye'de IŞİD'in kontrolünde olan bölgelerden gelen bu füzeler, roket mermileri ile Kilis halkı tam bir savaş ortamında yaşıyor. Suriye toprakları emperyalistlerin ve Türk sermaye devletinin savaş politikaları nedeniyle yerle bir edilirken, sınırda yaşayan halklar bu kirli savaşın bedelini canlarıyla ödemeye devam ediyor.

Resmi rakamlara göre Ocak'tan beri 20 kişinin yaşamını yitirdiği ifade ediliyor. Ancak ölü sayısının gizlendiği belirtiliyor. Ölümün yanı sıra Kilis'te 2 bin 500 öğrencinin eğitimine ara vermek zorunda kaldığı ifade ediliyor. Roketlerin düştüğü alanlara sağlık ekipleri dışında hiçbir güvenlik gücünün gitmediği, devletin atılan roketlerden haberdar olduğu, roket atılmadan önce IŞİD'in uyardığı ve buna rağmen hiçbir önlemin alınmadığı iddia ediliyor.

Göçlerin başladığı, halkın korku ve acı içinde bırakıldığı Kilis'te Vali ise tam bir pişkinlik örneği sergiliyor. Yaptığı trajikomik açıklamalarda Vali, atılan füzelerle ilgili "Süpermen değilim roketleri havada yakalayamam" ya da "yerçekimi var, tabii ki füzeler düşecek" diyebiliyor. Cumhurbaşkanı sözcüsü ise füzelerle ilgili bir soruya "yanlışlıkla düşmüş olabilir" diye cevap verebiliyor.

Halkın yaşadığı acılarla dalga geçmesine ilgilene devlet erkânı ise, IŞİD'e

karşı almadığı güvenliği Kilis halkına karşı alarak yapılan eylemleri yasaklıyor, sokağa çıkarları TOMA'larla, gazlarla susturmak istiyor.

Suriye'ye yönelik emperyalist politikaları gerici çeteler eliyle destekleyen, yaşanan savaşı körükleyen Türk sermaye devletinin Kilis sınırında gerici IŞİD çetelerine rahat geçiş imkânları verdiği biliniyor. Şimdi de Kilis halkının yaşadığı acılar Suriye sınırında bir "tampon bölge" hayalinin yeni bir gerekçesi yapılmak isteniyor. Öte yandan Davutoğlu; "Çukur kazanlar, şehirlerimizi harabeye çeviren-

lerle Kilis'e atılan bombaların sahipleri aynı odaklardır" diyerek bilinçleri bulandırmaya, IŞİD'e olan tepkileri Kürt halkına yöneltmeye çalışıyor.

Kilis'te halka yönelik roket saldırıları devam ederken, her gün yeni ölüm haberleri geliyorken devletin derdi kirli savaş politikalarını tüm bölgeye yaymaktır. Bir yandan Suriye'ye yönelik kışkırtıcı savaş politikasına devam etmekte, gerici çeteleri beslemekte öte yandan Kürt halkına karşı yürüttüğü imha savaşını ve Rojava Kürtlerinin kazanımlarına olan hazımsızlığını sürdürmektedir.

Hatırlanırsa ses kayıtları basına düşen Hakan Fidan'ın Suriye'deki savaşı kışkırtmak için 'gerekirse iki füze fırlatırız' sözleri devletin savaş politikalarını yaşama geçirmek için neler yapabileceklerini özetlemekteydi.

Tüm bunlar sermaye devletinin bölge halklarına yönelik ne denli büyük bir tehdit olduğunu göstermektedir. Bu saldırgan savaş politikalarına karşı bölge halklarıyla dayanışma içinde olarak, halkların kardeşliği mücadelesini büyütürken yanıt verilmelidir.

İŞİD, Kilis'e saldırmaya devam ediyor

Dinci-gerici iktidarın besleyip kolladığı IŞİD çetesi, Suriye'de kontrol altında tuttuğu bölgeden Kilis'e roketli saldırılarını sürdürüyor.

29 Nisan sabahı saat 06.00 sularında peş peşe ateşlenen iki roket Kilis-Öncüpınar Karayolu yakınlarındaki bağ evlerinin bulunduğu bölgedeki boş araziye düştü.

Roket saldırısında ölen ya da yaralanan olmazken, ilk patlamanın ardından olay yerinde inceleme yapıldığı sırada ikinci roket düştü.

Ertesi gün de Bab bölgesinden ateşlenen roketatar mermisi Öncüpınar Mahallesi'ndeki bir sebze bahçesine düştü. Olayda ölen ya da yaralanan olmadı.

1 Mayıs günü de IŞİD saldırıları devam etti. Sabah saat 07.00 sularında atılan ilk Katyuşa roketatar mermisi Şehit Sakıp Mahallesi'nde araçların park edildiği alana düştü. Patlamada 8 araçla çevredeki ev ve işyerleri zarar gördü.

İkinci patlama ise İbrahim Karaoğlu Mahallesi Çukur Sokak'ta meydana geldi. Sokaktaki bir evin yanına isabet ederek patlayan Katyuşa roketatar mermisi evlerde hasar oluşturdu ve 4 kişinin yaralanmasına neden oldu. Yaralılar, olay yerine gelen sağlık ekipleri tarafından Kilis devlet Hastanesi'ne götürüldü.

2 Mayıs günü Kilis'in Kazım Karabekir Mahallesi'ne iki Katyuşa roketatar mermisi daha atıldı. Oluşan patlama nedeniyle 1 kişi öldü, 2 kişi yaralandı. Ayrıca 24 Nisan Pazar akşamı Suriye'den atılan ve Demirciler Mahallesi'ne düşen katyuşa roketatar mermisi nedeniyle yaralanan ve Kilis Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alınan İsmail Ufak, 2 Mayıs sabahı doktorların tüm müdahalesine rağmen hayatını kaybetti.

Saldırıların sürdüğü 3 Mayıs günü de Molla Hamit Mahallesi'nde infilak eden roket mermileri nedeniyle yaralananlar oldu.

Cinayeti izleyen istihbaratçıların görüntülerine ulaşıldı

Dink cinayeti sırasında bölgede bulunan, keşif yapan ve Samast'ı izleyen jandarma istihbaratına bağlı 6 kişinin görüntülerine de ulaşıldı.

Dink'in katledilmesine ilişkin yürütülen soruşturmada, telefon sinyallerinin geldiği konumu gösteren HTS kayıtlarına göre, jandarma istihbarat görevlisi 6 kişinin katil Samast'ı adım adım takip ettiği, cinayet sırasında da Agos bölgesinde olduğu ortaya çıkmıştı.

Ancak buna uygun bölgedeki kamera görüntülerine ulaşılamamış, görüntülerin kaybolduğu ileri sürülmüştü. Son olarak, HTS kayıtlarına göre cinayet sırasında bölgede bulunan 6 istihbaratçının kamera görüntüleri de ortaya çıktı.

Agos Gazetesi ve çevresindeki ka-

mera kayıtlarının tekrar incelendiği belirtilirken istihbaratçı 1 yüzbaşı ve 5 astsubayın görüntülerine ulaşıldı.

Görüntüler ve HTS kayıtları doğrultusunda cinayetten bir gün önce 6 istihbaratçının Şişli'de bulundukları, cinayet günü de istihbaratçıların bölgeye gelecek katil Samast'ı adım adım izledikleri ortaya çıktı.

Görüntülere göre jandarma istihbaratçıları cinayetten 2 saat önce Şişli'ye gelerek 1 saat kadar Halaskargazi Caddesi ve Şafak Sokak'ta vakit geçiriyor, adeta keşif yapıyor. Samast bölgeye geldikten sonra cinayeti işleyene kadar takibi sürdüren jandarma istihbaratçıları cinayetin ardından da bir süre daha takibe devam ediyor.

İdamlarının üzerinden geçen 44 yılda, unutulmadılar, kavgamızda yaşıyorlar...

DENİZLER'İN CÜRETİ YOL GÖSTERMEYE DEVAM EDİYOR!

'60'lı yıllar Türkiye'de bir büyük sosyal uyanış dönemidir. İşçi sınıfı, emekçiler, gençler ve köylülük kendi talepleri için alanlara çıkar, grevler, işgaller, direnişler gerçekleştirir. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan da bu dönemdeki mücadelelerde ön saflarda yer almış üç devrimciydiler. İdam edilişlerinin üzerinden geçen 44 yıla rağmen bugün hala unutulmayan üç yiğit devrimci.

Türkiye'deki sosyal ve siyasal uyanışın yaşandığı bu yıllarda sosyalizm fikri giderek kitleler tarafından benimsenmeye ve savunulmaya da başlanır. Hareketlenen kitlelerin o günlerde sosyalizmi temsil iddiasında olan Türkiye İşçi Partisi'ne (TİP) verdikleri destekle, dönemin seçim yasalarının da imkanıyla, bu parti meclise 15 milletvekili göndermeyi başarır. Ancak ufku düzen sınırlarını aşmayan TİP giderek sorgulanmaya başlanır.

'71 DEVRİMCİ ÇIKIŞI

O dönemlerde dünyada Vietnam, Küba gibi anti emperya-

list, halkçı, ulusal kurtuluşçu devrimlerin rüzgarı esmektedir. TİP'in burjuva düzenin yasalarını aşmayan ufkuna karşın, dünya ve Türkiye'deki kimi gelişmelerin de itkiyle bugünün Türkiye devrimci hareketini ortaya çıkaracak olan THKO, THKP/C ve TKP-ML örgütleri kurulur. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan da THKO'nun kurulmasına öncülük eden devrimcilerdir. Üç devrimci, yaşamlarının sonuna kadar inançları için mücadele vermiş, hapis yatmış, bedel ödemişlerdir. Vietnam halkını kırımdan geçiren Amerikalı Commer'in arabasını ODTÜ'de yakan, Amerikan 6. Filosu'nu denize dökenler, emperyalizme geçit vermeyen "bizim Denizler" işçilerin fabrika işgallerinde, köylülerin toprak işgallerinde, faşist kuşatmayı kırmak için çatışmalarda ön saflarda yer aldılar. İdam sehпасına çıkarıldıkları 6 Mayıs 1972 sabahında, ölürken bile devrim sloganlarını haykırdılar.

Onlar bu düzenin tüm kurumlarını ve yasalarını karşılarına almışlardı. Bugün onların mirasçısı olmak demek, onların bu ba-

şğmez tutumlarını sürdürmekle olanaklı olabilir ancak.

Devrimci mirası yaşatmak, onu daha ileriye taşımakla mümkündür. Bu mirası yaşatmak, Denizlerin düzene karşı devrim duruşunu, işçi sınıfı devrimciliğiyle yeniden üretmekten geçiyor.

DENİZLERİN YOLU DEVİRME ÇIKAR

Denizler her adımda uğruna dövuştükleri sosyalizmin; düzenin meclisiyle değil ancak bir devrimle elde edilebileceğini haykırdılar. Bugün yolları parlamentoya çıkanlar, Denizlerin reddettiği ve yolunu ayırdığı bir teslimiyetçiliğe geri dönüş yapmışlardır.

Bugün Denizlerden bize kalan miras esasta düzene karşı devrim bakışıyla hareket etmeleridir.

Bugün Denizlerin yolundan gitmek demek, sermaye devletin saldırılarına karşı devrimci bir direnişle karşı koymak demektir. Emperyalist kapitalizmin tüm saldırılarına karşın devrim ve sosyalizm mücadelesini sürdürmek demektir.

Denizler de '71 devrimci çıkışının diğer önderleri Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakkaya gibi örgütlü kimlik ve örgütlü yaşamdan yana tavır koydular. İdam sehpasında bile son sözleri ile devrime ve sosyalizme olan bağlılık ve inançlarını haykırdılar. Düzen tarafından içi boşaltılmaya, gözardı edilmeye ve ezilmeye çalışılan devrimci örgüt ve mücadele fikrini kendi yaşamlarında cisimleştirdiler.

Bugün Denizlerin gerçek temsilcileri "Devrimci bir sınıf hareketi için ileri!" şiarını yükseltiyor, devrim davasını ileri taşımak için kavgayı büyütüyorlar. Kimileri devletin icazetine sığınırken, günümüz Denizleri devrimci mücadelenin yasalarını esas alan bir irade ile hareket ediyorlar.

Bugün bunalımlar, savaşlar ve devrimler döneminde, devrime hazırlanmak, devrimci bir sınıf hareketi yaratmak onların bu militan, başeğmez, uzlaşmaz devrimci kimliğini ve ruhunu kuşanmaktan geçiyor.

Bugün Deniz olmak gerekiyor.
S. ZAFER